

Izberite Gorenjsko kreditno banko za svojo banko

LETO XXIV. — Številka 61

Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka
in Trzin — Izdaja CP Gorenjski tisk
Kranj: Glavni urednik Anton Miklavčič
— Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

KRANJ, sreda, 11. 8. 1971

Cena 50 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik
in sicer ob sredo in soboto.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Na svečani seji družbenopolitičnega zbora so letos v Trzinu že drugič podelili plakete.

NOVO V PRODAJALNAH KOKRA — KRANJ!

5 % POPUSTA PRI NAKUPU
POHIŠTVA

vam v času od 5. do 20. avgusta odo-
brava specializirana prodajalna DEKOR
— KRANJ, Koroška c. 35.

BOGATA IZBIRA spalnic, dnevnih sob, kuhinjskih
elementov, kavčev, foteljev, stolov, miz, kotnih klo-
pi in drugih delov pohištva.

Poleg pohištva pa vam nudimo še raznovrstno po-
steljino, zavesa in preproge.

20 — 50 % posezonsko znižanje cen konfekcije
pa vam je pripravil oddelek konfekcije,

BLAGOVNICA — KOKRA — KRANJ.

Poceni in kvalitetna oblačila bodo v veselje vsakemu
kupcu!

NE ZAMUDITE UGODNE PRILOŽNOSTI!

Za obisk se priporoča **KOKRA — KRANJ**

7. stran:

**Prvi koraki kmečkega
turizma v Dupljah**

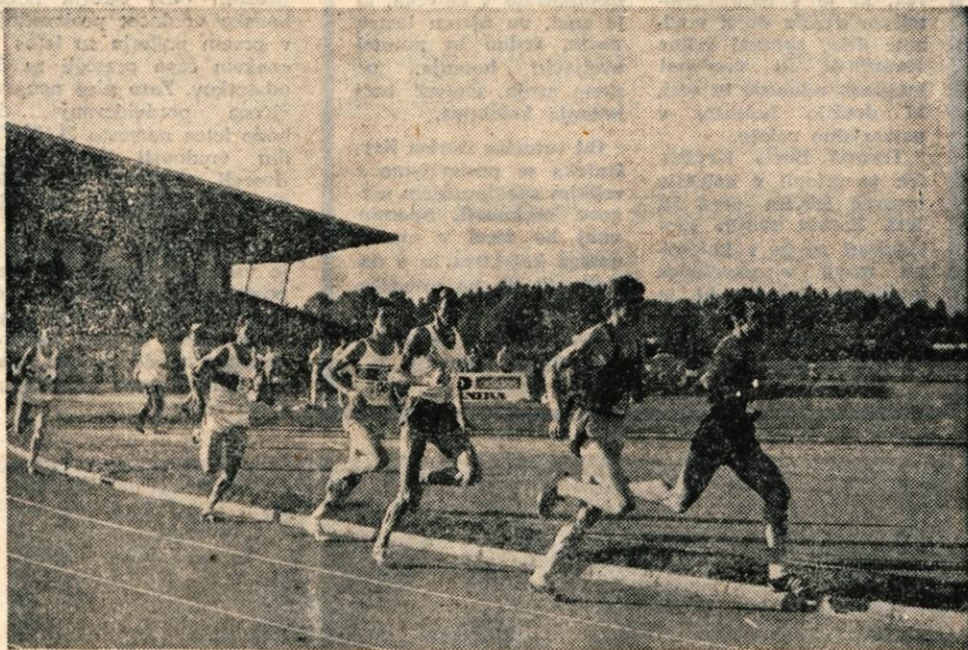
10. stran:

Festival v Pulju

14. stran:

**Lov, pot
v
davnino
in pot
v
prihodnost**

120 tekmovalcev na mednarodnem atletskem mitingu v Kranju

Na osmem tradicionalnem mednarodnem atletskem mitingu na stadionu Stanka Mlakarja v
Kranju je nastopilo nad 120 tekmovalcev iz vseh vodilnih atletskih kolektivov Jugoslavije
s tekmovalci Avstrije, Italije in ZRN. Naš posnetek je s teka na 800 m za člane. Zmagovalec
Italijan Francesco Arese je na tretjem mestu, sledi pa mu Kranjčan Iztok Kavčič. (-dh) —
Foto: F. Perdan

XXI. mednarodni gorenjski sejem v Kranju od 6. - 17. VIII.

Tovarišu Borisu Kryštufeku

Ko včasih razmišljamo o naših življenjskih poteh, o usodah ljudi, le stežka sprejemamo resnico, da se vsako življenje konča v trenutku. V takem trenutku časa je pred dnevi mnogo prera- no ugasnilo tudi življenje Borisa Kryštufeka, dolgo- letnega člana kolektiva tovarne ISKRA v Kranju, ki jo je do svoje bolezni vodil kot direktor mnogo let. Njegovo življenje je ugasnilo in nam zapustilo spomin na človeka, ki je več kot dve desetletji snoval in soustvarjal na- predek in rast tovarne in tudi združenega pod- jetja ISKRA. Bil je člo- vek, ki je v najplemeni- tejšem smislu dojel vred- note dela, spoznal vrline tovarištva in vrednost humanih odnosov in vezi, ki družijo kolektiv v ustvarjalno celoto.

Tovariš Boris Kryš- tufek je vstopil v kolektiv tovarne ISKRA pred 23. leti. Zaradi svojih spo- sobnosti se je v kolekti- vu razvil v uspešnega vodilnega delavca, ki je kot direktor mnogo pri- speval k današnji podobi ISKRE. Ne samo k podo-

bi kranjske tovarne, tem- več tudi k podobi zdru- ženega podjetja ISKRE, v katerem je deloval ne- kaj časa kot direktor organizacijsko kadrovske- ga področja. Bil je vodi- telj, ki ni snoval in vodil le poslovne dejavnosti tovarne, temveč je bil tudi soustvarjalec obliko- vanja in razvijanja sa- moupornih odnosov z globoko vero v človeka in njegova hotenja. Zato je bil vedno v središču dogajanja tako v tovarni kot v občini, kjer je delo- val v številnih organih in organizacijah. Njegovo življenje je izpolnilo delo, ki je tudi njega samega izoblikovalo v človeka, ki je znal, na njemu lasten način, vedno in povsod uveljaviti hotenja, ne samo svoja, temveč tudi hotenja kolektiva.

Od tovariša Borisa Kry- štufeka se poslavljamo z velikim spoštovanjem nje- gove osebnosti. Spomin nanj bo živel v vrstah našega kolektiva in v na- črtih, ki jih bo uresniče- val, saj vsebujejo tudi mnoge njegove ideje in neizpolnjena hotenja.

Kazen sodnika za prekrške

Ko so v letošnjem poletju na seji občinske skupščine Kamnik razpravljali o poro- čilu občinskega sodnika za prekrške, so odborniki vpra- šali, zakaj se denarne kazni stekajo v ustrezni republiški proračun. Zanimivo je to, da celo večina občinskih sodni- kov za prekrške ne ve, za kakšne namene republika uporablja ta sredstva, čeprav se ve, kaj občina in kaj re- publika financirata iz svoje- ga proračuna. Resnica pa je, da večina državljanov ne ve, kam gredo denarne kazni.

Občani, ki so se zagovar- jali pred občinskim sodni- kom za prekrške v Kamniku, so lani plačali 169.605 din kazni. Slišati je bilo mnenja, naj bi ta denar ostal v ob- čini. Posebno sedaj, ko so v pogojih stabilizacije povsod težave.

Tudi občinski sodnik za prekrške v Kamniku ni znal odbornikom pojasniti zakaj se ta denar odreja republiki

in ne v občini in v kakšne namene se uporablja. Repub- liški poslanec Franc Svetelj pa je na seji občinske skup- ščine pojasnil, da gre denar od kazni, ki jih izreka sod-

niki za prekrške, v vse tiste namene, katere republika fi- nancira iz svojega proračuna, ne pa v neke posebne na- mene.

J. V.

Zveza borcev bo razvila prapor

V nedeljo, 22. avgusta, bodo v Lenartu nad Lušo v Selški dolini razvili prapor krajev- ne organizacije zveze borcev. Proslavo, ki se bo začela ob 11. uri, bodo priredili v okvi- ru programa praznovanj 30- letnice vstaje v škofjeloški občini.

Vasi na območju lenarške krajeve skupnosti so v voj- nem času mnogo prispevale za partizansko vojsko. Tod so se zadrževale mnoge par- tizanske enote. Še posebej pa so znane po zgodovinskem dogodku iz decembra 1941. leta, ko je Cankarjev bata-

ljon na tem območje popol- noma uničil celo esesovsko četo.

V kulturnem programu, ki bo sledil razviti prapora zveze borcev, bo sodelovala loška godba na pihala, pred- stavil se bo moški pevski zbor iz Železnikov, nastopali pa bodo tudi učenci osnovne šole iz Lenarta.

Po končanem programu bo priredilo uredništvo Kmečke- ga glasa, ki je sodelovalo tudi pri nakupu prapora zve- ze borcev, kratek ustni ča- sopolis.

Brez posojil

Med delovnimi kolektivi, ki so letos v škofjeloški ob- čini zabeležili največji porast proizvodnje, je tudi Tovarna prešitih odev Škofja Loka. Lansko vrednost proizvodnje v prvem polletju so letos v enakem času presegle za 54 odstotkov. Zato niso neupra- vičena predvidevanja, da bodo letos namesto 21.600.000 din vrednosti proizvodnje dosegli vrednost 30.000.000 din. Za 105-članski kolektiv to ni malo.

Izdelki Odeje: prešite ode- je vseh vrst, pregrinjala za postelje, razne blazine, po- steljni vložki in drugi slove po kvaliteti in lepi izdelavi ne samo na slovenskem, tem- več tudi na vsem jugoslovan- skem trgu.

Tovarna prešitih odev Škof- ja Loka je v industrijskem bazenu na Trati zgradila nova skladišča, v katerih so nekaj prostorov preuredili za proizvodnjo. Zakaj so se odločili za novogradnjo? O tem smo se pogovarjali z di- rektorico Vero Dolenčevo.

»Zaradi razvoja podjetja, širjenja asortimana izdelkov in rasti proizvodnje so se- danji prostori postali pre- tesni. Urbanistični načrt me- sta Škofje Loke ne predvide- va industrijske gradnje v mestu, zato skladišč in nove proizvodne hale nismo mogli graditi ob starih prostorih v Šolski ulici, temveč smo se morali odločiti za gradnjo na Trati. Konec leta 1969 smo začeli graditi skladišča s po-

vršino 2000 kvadratnih me- trov, kjer že skladiščimo izdelke.«

»Tam bo stekla tudi proizvodnja. Kdaj?

»1. septembra bomo začeli delati v novih prostorih. Kupili smo že nekaj strojev — avtomatov, da bomo lahko uvedli sodobno tehnologijo izdelovanja odev, pregrinjal, blazin in drugih izdelkov in še izboljšali kvaliteto. Pripo- mogla bo tudi k povečanju produktivnosti in proiz- vodnje.

Naše delo je izredno sezon- skega značaja. Zaradi utes- njenosti v starih prostorih smo ob konicah uvažali noč- no delo. Pri nas pa so zapo- slene večinoma žene. Ker bomo deji proizvodnje pre- nesli v nove prostore, bomo lahko v bodoče delali v dveh izmenah.«

»Koliko vas je novograd- nja veljala?»

»Za zemljišče, ki meri 10.000 kvadratnih metrov, smo morali odšteti 160.000 din, gradnja skladišč 1.600.000 din in stroji, ki smo jih ku- pili in postavili v začasno proizvodno halo v skladišču, 450.000 din. Do zime bomo uredili še centralno ogreva- nje, ki nas bo veljalo nadalj- njih 250.000 din. Vse te inve- sticije so že plačane. Kredi- tov nismo najemali. Priprav- ljamo pa načrte za novo proizvodno halo, ki bo stala ob skladiščih. Po predračunu nas bo veljala 4.000.000 din. Nekaj denarja imamo, nekaj pa si ga bomo morali izpo- soditi.

L. Bogataj

VLOŽI DENAR V BANKO

KRANJ
TRŽIČ • BLED
JESENICE

RADOVLJICA
ŠK. LOKA
ŽELEZNIKI

**gorenjsko
kreditno banko**

**TAKO KORISTIŠ
SEBI IN DRUŽBI**

Vedno več kreditov

Po podatkih znaša zadolženost Jugoslovancev v letošnjem letu že 17,4 milijarde N dinarjev. Od tega odpade največ na banke, 11,6 milijonov dinarjev, ostalo, 5,8 milijonov dinarjev, pa na delovne organizacije.

V primerjavi z lanskim obdobjem so se potrošniški krediti povečali za 2700 milijonov dinarjev, bančni krediti pa za 2000 milijonov dinarjev, krediti iz sredstev delovnih organizacij pa za 700 milijonov dinarjev. Tako ima vsak peti Jugoslovane kredit, na vsakega Jugoslovana pa odpade 874 dinarjev.

Balzac in nelikvidnost

Nelikvidnost je bila glavna tema pogovorov s Stanetom Kavčičem v Slovenj Gradcu pretekli teden. Na vprašanje, ali naj se nerednim plačilom zaustavi dobava blaga ali pa naj se proizvaja za zaloge, je predsednik slovenske vlade zatrdil, da ne pride v poštev ne eno ne drugo. Na drugo vprašanje, kaj je treba storiti, da bi našli izhod iz začaranega kroga nelikvidno-

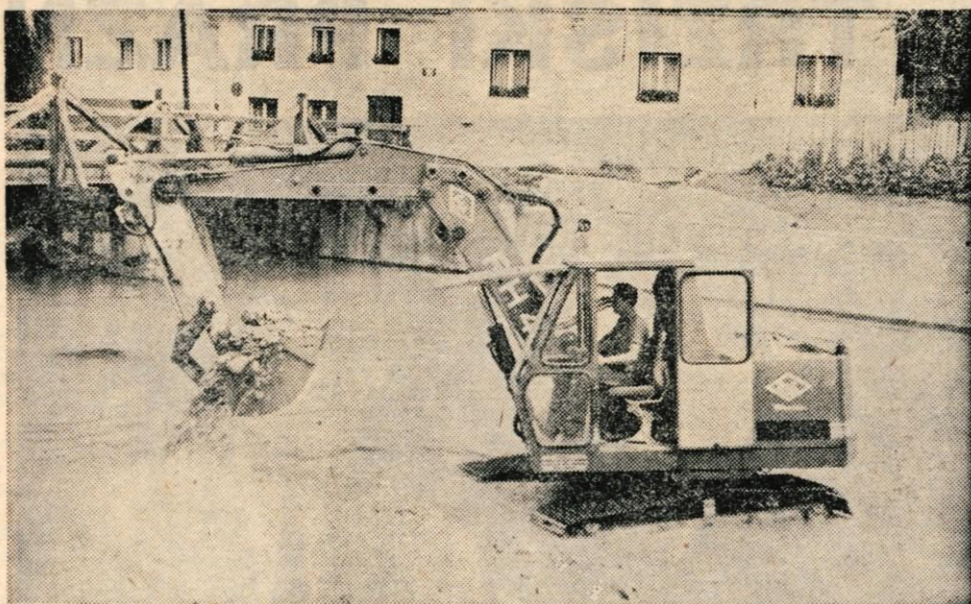
posojila. Kredit je v poprečju večji za 2500 dinarjev.

Obenem ko naraščajo krediti, se večajo tudi hranilne vloge. Do 1965. leta so bili krediti v zveznem merilu konstantno nad hranilnimi vlogami, v zadnjih nekaj letih pa hranilne vloge naraščajo hitreje kot krediti. Po podatkih so znašale hranilne vloge 18,8 milijarde dinarjev in so bile za 8,7 milijarde dinarjev večje od skupnih potrošniških kreditov.

Ob teh podatkih ugotavljajo, da bi ob sedanjih višini in znesku kreditov lahko dosegli lep uspeh pri stabilizaciji trga.

sti, je Stane Kavčič dal odgovor, ki je marsikoga presenetil:

»Berite Balzaca in videli boste, kako strogo so bili še za časa klasičnega kapitalizma kaznovani tisti, ki niso redno plačevali dolgov. Vsakega dolžnika je doletela ječa. Vse kaže, da mi tega danes ne razumemo,« je dejal Stane Kavčič.

Razčiščevalna dela v strugi Kamniške Bistrice sredi Kamnika. — Foto: J. Vidic

Enotno kanalizacijsko omrežje Kamnik - Domžale

Kamniška Bistrica bo spet tekla bistra

Če bi naselja Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin, Loka, Dob in Ihan gradila vsaka svoj kanal in svoje čistilne naprave, bi skupni stroški po izračunu strokovnjakov znašali 19.500.000 dinarjev (novih, seveda!), vzdrževanje kanalov in čistilnih naprav v 30 letih pa 10.700.000 din.

Zato so se že lani predstavniki domžalske in kamniške občine sporazumeli za gradnjo enotnega kanalizacijskega omrežja. S tem so se stroški zmanjšali na 17.500.000 dinarjev, vzdrževanje pa na 6.100.000 din. Tako je gradnja enotnega kanalizacijskega omrežja za 200 milijonov starih dinarjev cenejša, znatno nižji pa bodo tudi stroški vzdrževanja.

Na podlagi medobčinskega sporazuma Kamnik sam financira gradnjo kanala od kamniške industrije do Šmarce. Od Šmarce pa do čistilne naprave pri Ihanu pa bosta gradnjo povezovalnega kanala v dolžini 7500 m sofinancirala v razmerju 80 odstotkov Domžale (domžalska občina

bi tod morala graditi kanal, tudi če bi ga gradila samo za svojo občino; priključitev Kamnika na kanal zahteva samo nekoliko globlji izkop kanala) in 20 odstotkov Kamnik.

Čistilno napravo, ki bo predvidoma stala 10.500.000 novih dinarjev, bosta občini sofinancirali po dogovoru

Kamnik 40 in Domžale 60 odstotkov.

Kanalizacija bo zadostila potrebam za prihodnjih 40 let. Ko bomo zgradili povezovalni kanal Kamnik-Ihan, Kamniška Bistrica ne bo več onesnažena. Graditev kanala je nujna zaradi naraščajoče industrije in prebivalstva.

J. Vidic

Premikači prekinili delo

V soboto, 7. avgusta, navsezgodaj zjutraj so delavci nočne izmene na železniški postaji Jesenice, premikači, protestno prekinili delo. Njim so se pridružili tudi nekateri delavci jutranje izmene. Premikači so posedli po tirih in z delom kljub opozorilom uprave niso hoteli začeti.

Delavci so zahtevali, da jim takoj zvišajo osebne dohodke, čeprav so pred-

stavniki ZTP iz Ljubljane dokazovali, da je to za sedaj nemogoče in da bodo prejeli boljše osebne dohodke šele po podpisanih sporazumu. Delavci so se razšli šele proti poldnev. Zaradi prekinitve dela so imeli mednarodni brzovlaki uro zamude, tovorni vlaki pa so povsem obstali. V nedeljo je potekal promet skozi železniško postajo Jesenice spet normalno.

D. Sedej

Mercator

**GORENJCI — OBIŠČITE
MERCATOR NA
GORENJSKEM SEJMU:**

Za Tržičane pa smo pripravili v blagovnici v Tržiču prodajo pohištva in gospodinjskih strojev z enakimi popusti, ki veljajo na Gorenjskem sejmu v paviljonu Mercator

**Presenečeni
boste nad našimi
ugodnimi
popusti,
uslugami
in nagradami**

TRŽIŠKI PRAZNIK JE LEPO

Predsednik občinske skupščine Marjan Bizjak izroča zlato plaketo mesta Tržič Paulu Baumannu, županu pobratenege mesta Sainte Marie. — Foto: F. Perdan

Za svoj občinski praznik so si Tržičani izbrali 5. avgust, ko je padlo prvih 8 žrtev v Podstoržiču. Da pa bi občani v kar največjem številu lahko prisostvovali prireditvam, se le-te pomaknejo na bližnjo soboto in nedeljo. Tako je bilo tudi v preteklih dneh. Letošnje praznovanje je bilo še posebej posvečeno 30. obletnici vstaje in 5. obletnici pobratenja s francoskim mestom Sainte Marie aux Mines.

KRUH IN SOL

Nekaterim prireditvam ob letošnjem občinskem prazniku je prisostvovalo 75 članov društva deportirancev mauthausenskih taborišč Amicale, prav vsem pa skupina 49 meščanov iz pobratenege mesta. Skupino prvih so v petek zvečer na ljubeljskem mejnem prehodu sprejeli predstavniki občinske skupščine Tržič z domačo godbo na pihala, v narodne noše oblečena dekleta in fantje, člani folklorne skupine Karavanke pa so jim pripeli nageljne in jim izrekli dobrodošlico s kruhom in soljo. Podoben, še bolj prirčen prizor se je dve uri zatem ponovil na brniškem letališču, ko je s švicarskim dvomotorcem prispele alžajska skupina. Tokratno delegacijo mesta Sainte Marie so sestavljali vsi odborniki občinskega sveta, predstavniki tamkajšnjega združenja pobratenja, gospodarstveniki in 8-članska skupina lovcev-hornistov. Po sprejemu na občinski skupščini Tržič so domačini sprejeli drage goste na svoje domove.

KOMEMORACIJE

Vsi francoski gostje so se v soboto dopoldne udeležili komemoracije pri spomeniku ob nekdanjem taborišču pod Ljubeljem, kjer je spregovoril inž. Janko Tišler, ki je med vojno organiziral pomoč francoskim jetnikom s strani tržiškega prebivalstva, o zgodovini tega edinega mauthausenskega taborišča na slovenskih tleh. Spominska venca so položili nekdanji deportiranci in predstavniki ZZB Tržič.

Istega dne popoldne so se prebivalci Križev udeležili otvoritve spomenika padlim v NOB iz tega kraja. Zbranim so spregovorili Franc Jagodic, predsednik krajevne organizacije ZZB Križe, Andrej Peharc, predsednik občinskega odbora zveze združenj borcev Tržič, ki je spomenik odkril, in avtor skulpture »Nasilje in upor« Tone Svetina.

Osrednja svečanost pa je bila v nedeljo v Podstoržiču, na kraju, kjer so padli prvi tržiški borci za svobodo.

NOVA SOLA IN KULTURNE PRIREDITVE

Največja letošnja pridobitev za Tržič je nedvomno nova šola v Križah. Na otvoritvi v soboto popoldne je spregovoril o sicer ne prvem, a doslej najpomembnejšem rezultatu samoprispevka občanov predsednik odbora za gradnjo šol v tržiški občini Viktor Kralj, njen napis »Osnovna šola kokrškega odreda« je odkril nekdanji komandant te partizanske enote Janko Prezelj-Stane, vrvice pa je prerezal predsednik občinske skupščine Marjan Bizjak. Učenci kriške šole so obiskovalcem priredili v večnamenskem prostoru šole kulturni spored, vendar je bil za več sto občanov ta sicer velik prostor premajhen. Se istega dne zvečer sta bili v Tržiču dve prireditvi: koncert domače godbe na pihala, na katerem so sodelovali tudi francoski gostje — skupi na lovcev z rogovi, in folklorni nastop »Karavanke«.

PLAKETE OBCINE TRŽIČ

Letos so drugič podelili plakete Tržiča. Na svečani seji družbenopolitičnega zbora v nedeljo dopoldne so sprejeli predlog občinske komisije za odlikovanja in podelili 2 zlata, 4 srebrne in 2 bronasti plaketi. (Več o tem smo pisali že v prejšnji številki Glasa.)

Največja letošnja pridobitev za Tržič je nedvomno nova šola v Križah. — Foto: F. Perdan

IZZVENEL

Kot celotno praznovanje je bila tudi ta seja posvečena občinskemu prazniku v ožjem smislu in 5. obletnici pobratenja s francoskim mestom. Kot gostje so ji prisostvovali tudi jugoslovanski konzul iz Strasbourga, predstavniki s Koroške, poslanci s trziškega območja, meščani pobratene-ga mesta na čelu s svojim županom in drugi. O letošnjih gospodarskih rezultatih, kakor tudi o ostalih, je spregovoril predsednik občinske skupščine Marjan Bizjak, o petletnem razdobju pobratenja pa predsednik združenja prijateljev pobratenja Tine Tomazin in župan Sainte Marie Paul Baumann. Svečanost je dosegla svoj višek, ko sta francoski župan in njegov namestnik izročila svoje insign-

nije trziškim kolegom, žena francoskega župana pa par alzaških narodnih noš.

SLOVO OD PRIJATELJEV IZ FRANCIJE

Ponedeljek so Tržičani v celoti posvetili svojim prijateljem iz Francije. Le-ti so si ogledali proizvodni proces v obeh največjih trziških tovarnah — Peku in BPT, popoldne pa so se popeljali po Gorenjski. Polni nepozabnih vtisov so se včeraj zjutraj vrnili v domovino.

Delavci komunalnega podjetja so sneli zastave, praznik je izzvenel, Tržič je dobil spet svoj delovni utrip, čeprav še ne v celoti, saj je precejšen del prebivalstva na letnem dopustu.

—ok

Malica za 2 din

V tovarni Jelovica v Skofji Loki so prvi obrat družbene prehrane uredili že leta 1959. Z anketo so ugotovili, delali so jo nekaj let kasneje, da jemlje toplo malico 98 odstotkov delavcev. Zato so uredili menzo tudi v obratu na Sovodnju.

Pred dobrim letom se je k Jelovici priključilo podjetje Lik Kranj z obratom v Kranju in Predvdvoru. Da bi zagotovili tudi delavcem v teh obratih tople malice, so 1. maja letos odprli obrate družbene prehrane. V Predvdvoru so uredili kuhinjo in jedilnico. Delo in oprema jih je veljala 90.800 din. V obratu v Kranju pa so uredili jedilnico, malice pa vozijo iz samopostrežne restavracije.

Nato so začeli urejati menzo tudi v obratu Gorenja vas. Odprli so jo 1. avgusta. Čez

nekaj dni pa bodo sodobno opremili tudi kuhinjo v Sovodnju. Stara oprema je namreč zastarela in ne ustreza potrebam in sanitarnim zahtevam.

Temeljite obnove so potrebni tudi obrati družbene prehrane v matičnem obratu na Trati, saj se je število delavcev skoraj potrojilo. Prostori so postali premajhni. Delavci se hranijo kar v osmih izmenah. Da bi stare prostore povečali, je skoraj nemogoče, zato so se odločili, da zgrade nove. Po predračunu bodo morali odšteti za novo menzo in opremo 400.000 din. Zgrajena bo do konca leta 1972.

Topla malica v obratih družbene prehrane v Jelovici stane 3,40 din. Delavec plača 2 din, razliko pa krije podjetje. Letos so v ta namen dali že 162.000 din. L. B.

Počitnice ob morju in v planinah

Člani kolektiva Gorenjske predilnice iz Skofje Loke imajo možnost letovati v počitniških hišicah, ki so last podjetja, v Novigradu, Pacugu pri Fijesi, Pelegrinu pri Umagu in na Voglu. Vendar so zmogljivosti premajhne, zato težijo, da bi kupili še nekaj novih hišic.

Tudi letos je bilo več prijav kot je prostora. V Novigradu je in bo julija in avgusta letovalo 40 članov kolektiva, prav toliko v Pacugu pri Fijesi in v Pelegrinu pri Umagu 90 članov kolektiva in njihovih svojcev. Dnevna uporaba hišice velja 30 din v glavni sezoni in 20 din pred sezono ali po njej.

Poleg letovanja v počitniških hišicah v Istri delavci Predilnice lahko letujejo tudi v počitniškem domu v Portorožu. Dom je last počitniške skupnosti Selške doline. Predilnica je odkupila nekaj prostorov. Celodnevni penzion znaša 32 din za člane kolektiva in 23 din za otroke. V Portorožu bo letovalo okrog 50 delavcev Gorenjske predilnice in njihovih svojcev.

Tudi na Voglu, nedaleč od SKI-hotela, stoji počitniška hišica, katere solastnik je Gorenjska predilnica. Celodnevna oskrba stane 30 din. Za otroke se plača polovična cena. —ib

Ob spomeniku v Križah je zbranim spregovoril tudi avtor skulpture »Nasilje in upor« Tone Svetina. — Foto: F. Perdan

Zlato plaketo mesta Tržič je prejela tudi gorska reševalna služba iz Tržiča. Prevzel jo je načelnik GRS Marjan Salberger. — Foto: F. Perdan

KMETOVALCI!

Izkoristite priliko in kupite traktorje, kosilnice in druge stroje na gorenjskem sejmu v Savskem logu.

Priporoča se Kmetijska zadruga Sloga Kranj

Kmetijski stroji na Gorenjskem sejmu

Mirno lahko zapišemo, da je na 21. gorenjskem sejmu tudi kmetijskih strojev na pretek. Razumljivo, da vlada med kmeti zanje veliko zanimanje. V soboto in ponedeljek smo obiskali sejem ter se pri paviljonih kmetijske zadruge Sloga iz Kranja, Kmetijsko živilskega kombinata iz Kranja ter Agrotehnik iz Ljubljane pozanimali, kakšne so cene posameznih važnejših kmetijskih strojev. Preobširno bi bilo namreč pisati cene vseh kmetijskih strojev in naprav. Zato smo izbrali le najvažnejše. Povedati moramo tudi, da je zares škoda, ker se veliko kmetijskih strojev lahko kupi le za devize.

Začeli smo pri Kmetijski zadrugi Sloga iz Kranja.

1700 litrska cisterna stane 15.300 din, 2200 litrska 16.500

din, 3000 litrska 21.000 din, 2700 litrska cisterna z monočrpalko pa stane 29.300 din. Traktor Zetor, močan 25 KS, standardne izvedbe, stane 5015 nemških mark, carinski stroški, plačljivi v dinarjih, pa znašajo okrog 822.000 din. Zetor 35 konjskih moči stane 5820 nemških mark, carinski stroški pa vržejo 9540 din. Zetorjev traktor 35/45, ki ima pogon na vsa štiri kolesa, pa velja 6684 nemških mark, carina pa velja 10.956 din. Samonakladalna prikolica za seno znamke pottinger, s prostornino 15 kubičnih mestrov stane 44.140 šilingov, stroški stroški pa znašajo 5249 din. 17 kubična prikolica iste znamke stane 28.700 šilingov, carina pa znaša 5767 din. 20-kubična prikolica stane 35.650 šilingov, carinski stroški pa 7164 din. 25-kubična prikolica

stane 40.390 šilingov, carinski stroški pa se sučejo okrog 8117 din. 30-kubična prikolica stane 44.140 šilingov, stroški carine pa znašajo 8870 din.

Prav tako smo se pozanimali tudi za cene molznih strojev, ki se do nadaljnjega še dobijo za dinarje. Najpogostejši so molzni stroji znamke alfa laval in westfalia. Molzni stroj westfalia stane na primer 635.000 din. Vrči so iz nerjavečega jekla. Pri Slogi smo prav tako izvedeli, da se takoj dobijo traktorji ferguson s potrebnimi priključki, in sicer za dinarje in devize. Pri Slogi imajo tudi domače traktorje, imenovane maček, ki jih izdeluje Mehanotehnika iz Izole. Ti traktorji so primerni za hribovite predele. Sam traktor stane 981.000 din, plug 77.000 din, kosilnica 500.000 din, prikolica pa 355.000 din. Na prikolico lahko naložimo 600 kg in sicer je prekučna.

Oglasili smo se tudi na prodajnem prostoru Kmetijsko-živilskega kombinata iz Kranja. Traktor pasquali tipa 995 brez koles stane 1.040.000 lir. Stroj ima 30 konjskih moči. Carina se lahko plača v dinarjih, in sicer znaša okrog 30 odstotkov vrednosti traktorja. Pasquali tipa 990 brez koles, močan 21 konjskih moči, pa stane 917.000 lir. Seveda imajo pri KZK na zalogi vse priključke in rezervne dele. To velja tudi za ostale tipe pasqualijevih traktorjev. Predstavnik KZK nam je prav tako povedal, da ima na zalogi ves Pasqualijev program, in sicer originalni in kooperacijski. Originalni od 4,5 do 30 konjskih

Odkup živine na dogovorjenih mestih

Pred kratkim je bil v Kamniku sestanek predstavnikov Emone, obrata Kooperacije, podjetja Meso Kamnik, zasebnih mesarjev in občinske skupščine z namenom, da se prek občinskih inšpekcijskih služb uredi odkup živine. Družbeni dogovor, ki so ga podpisala vsa slovenska podjetja, ki se ukvarjajo z odkupom in prodajo živine in mesa, natančno določa, kje se odkupuje živina. Dogovor obvezuje, da se živina odkupuje na dogovornih mestih. V kamniški občini pa so opazili, da nekateri divji nakupovalci iz drugih občin odkupujejo živino naravnost pri kmetih, ne da bi plačali marže. Obrat Kooperacija Kamnik namreč dobi 4-odstotno maržo od prodane živine, s tem denarjem pa pospešuje živinorejo na svojem območju.

Sklenili so, da bodo v občini zaostrili nadzor, kako se izvaja družbeni dogovor o odkupu in prodaji živine. Divjim nakupovalcem bodo stopili na prste. J. Vidic

Zgodnje določanje brejosti

V prejšnjem prispevku smo se seznanili s problematiko rane smrti zarodkov, na katero se veže drugo vprašanje, to je hitro in natančno določanje brejosti osemenjenih samic. Izostanek gonjenja tri tedne po osemenitvi (pri goveji živini in svinjah) je že eden izmed znakov, ki govorijo v prid uspešnosti osemenjevanja, vendar pa to še ni zadosti trden dokaz brejosti. Številne preiskave uspešnosti osemenjevanja namreč dokazujejo, da moramo računati na določene izgube pri osemenjevanju, ki nastanejo bodisi zaradi prekinitev brejosti, ali pa zato, ker nekatere krave in telice niso bile oplojene. Samice druge skupine ponavadi tudi nimajo rednega spolnega ciklusa ali pa rejec ni pravočasno opazil znakov gonjenja.

Rezultati preiskav kažejo, da izostanejo znaki gonjenja tri tedne po umetni osemenitvi goveda pri 75–80 % živalih; 6 tednov po osemenitvi pri 70 % in 9 tednov po osemenitvi pri 60–65 % samicah. Vendar pride v kasnejšem času brejosti še vedno do določenih izgub, tako, da se rodi le okrog 55 % telet, glede na število osemenjenih krav in telic. Ti podatki nam povedo, da se 3 tedne po osemenitvi ponovno goni 20–25 % živali, medtem ko celotne izgube znašajo okoli 45 %. Seveda pa je odstotek oplojenih krav in telic lahko še nižji, predvsem pri živalih v hlevski reji, npr. ob grobi — slabi krmi, če v obdobjih prevladuje krmilna pesa ipd. Plodnost zelo pade tudi pri bolezenskih motnjah in zaradi tehničnih napak pri pripravi semena ali pri sami osemenitvi. S sistemom ponavljanja osemenitve pa se doseže boljši uspeh oplojenosti (85 % in tudi več krav in telic).

Če računamo na možnost 40 % prekinitev brejosti v prvih treh mesecih, potem je za rejca izredno pomembno, da je na tekočem s stanjem osemenjenih živali v tem času. Zanj je ves čas pristočno vprašanje: je žival breja?

dr. S. Bavdek

Konfekcija Mladi rod Kranj

obvešča cenjene potrošnike, da svoje izdelke otroške konfekcije prodaja na razstavnem prostoru trg. podjetja Elita Kranj v šoli Simona Jenka.

Veliko znižanje od 40 do 60 %
Za obisk se priporočamo, zadovoljni boste!

Pripravil:
J. Košnjek

Železniki se pripravljajo na čipkarski dan

Turistično društvo Železniki bo letos že devetič zapored pripravilo zanimivo prireditev čipkarski dan. S potekom priprav na to zanimivo prireditelji, ki bo v soboto, 14. avgusta, in v nedeljo, 15. avgusta, so prireditelji seznanili novinarje na petkovi tiskovni konferenci v Železnikih.

Prireditelji imajo že lepo tradicijo in tudi letos se bodo prebivalci Selske doline potrudili, da bodo obiskovalci čipkarskega dne čimbolj zadovoljni. Prireditelji so povedali, da je preobrat pri pripravah na čipkarski dan nastal pred šesto prireditvijo. Odtlej so namreč dnevi vedno bolj pripravljeni. Največji uspeh so imeli prireditelji v Železnikih leta 1968, ko je čipkarski dan obiskalo tudi pet avtobusov turistov iz ČSSR. V Železnikih se spominjajo, da so še zadnjo noč šivali češke zastave. Tudi lanskoletni čipkarski dan je po številu obiskovalcev izredno dobro uspel.

Letošnja prireditev se bo začela v soboto zvečer. Ob plavžu bodo domačini zakurili kres in pokazali nekatere stare običaje. Med temi so še posebno znani: pesem nočnega čuvaja, pobiranje »krančeljnov«, šivanje »koutra« in še nekateri drugi. Nastopili bodo tudi domači pevci — moški pevski zbor iz Železnikov, dekliški sekstet iz Bukovice ter harmonikaši glasbene šole. Po končanem programu se bodo obiskovalci lahko zavrteli ob zvokih ansambla Viški fantje iz Ljubljane in se nasmejali številnim šaljivim tekmovanjem.

V nedeljo bo že zjutraj v prostorih muzeja otvoritev razstave čipk in od takrat dalje bodo okrog prireditvenega prostora pred hišami v Železnikih klekljale številne klekljarice. Seveda si bodo obiskovalci lahko ogledali tudi muzej železarstva, sodarstva, žagarstva in čipkarstva. Za prijetnejše razpoloženje bo ob 11. uri pred plavžem promenade koncert godbe na pihala iz Zirov.

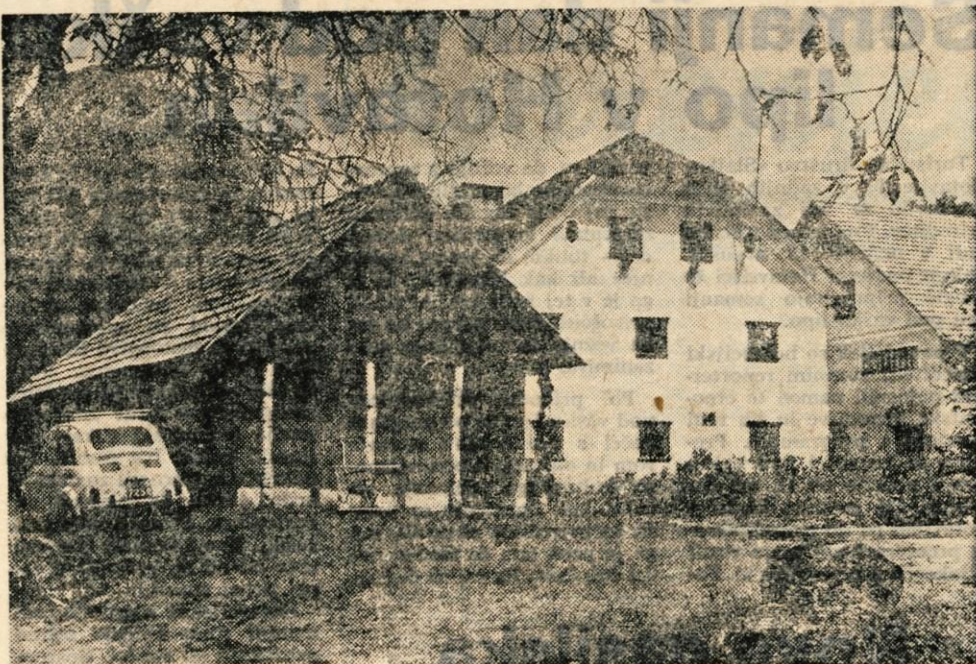
Popoldanski spored se bo začel ob 16. uri s tekmovanjem klekljaric v hitrosti in kvaliteti izdelave čipk. Letošnje tekmovanje se bo nekoliko razlikovalo od prejšnjih in bodo poleg posameznikov tekmovale tudi ekipe. Najboljši bodo prejeli nagrade. Za poživitev programa bo nastopila godba na pihala in folklorna skupina. Po končanem programu bodo med igranjem Fantov treh dolin za ples spet na sporedu šaljiva tekmovanja.

Obiskovalci bodo imeli na razstavi tudi možnost, da čipke kupijo. Prireditelji upajo, da bodo obiskovalci čipkarskega dne tudi letos zadovoljni, pripravljajo pa se že na prihodnji jubilejni X. čipkarski dan, ki bo prihodnje leto še posebno skrbno pripravljen.

Pokroviteljstvo nad letošnjim čipkarskim dnem pa je prevzelo trgovsko izvozno podjetje za domačo in umetno obrt Dom iz Ljubljane, ki je prispevalo za najboljše čipkarice tudi lepe nagrade.

J. Govekar

Mirko Teran

Trnovčeva domačija. — Foto: F. Perdan

Prvi koraki kmečkega turizma v Dupljah

Le kdo še ni slišal za Duplje, vas, ki leži ob stari gorenjski cesti, 8 km od Kranja ob cesti Kranj—Tržič? V kraju in njeni okolici so že dolgo časa pogrešali objekte za razvedrilo in za nedeljski počitek.

Mirko Teran, zasebni kmetovalec iz Zg. Dupelj, katerega kmetija leži tik ob Tržiški Bistrici, se je lotil kmečkega turizma, ki se vse bolj uveljavlja tudi drugod po naši lepi Gorenjski. Prostore za goste si je uredil iz stare kmečke hiše in so zelo okusno opremljeni za sprejem gostov.

Na oknih visijo nageljni, ki sedaj prav čudovito cvetijo. Pred leti je tu še pela žaga, kjer so žagali les kmetom, vendar so jo opustili, pred leti je bil tu tudi mlin, ki je mlel žito za potrebe kmetov iz Dupelj in okolice. Prav v tem mlinu pa je lepo urejen bife, kjer so mize stara mlinška kolesa, ob steni pa visijo stara kmečka reta in podobni predmeti. Takšna ureditev daje gostom še posebno počutje. Tod vas postrežejo hitro in poceni z domačimi suhimi klobasami in doma pečenim kruhom, s čevapčiči in raznimi specialitetami na žaru, ter s pijačami, kjer je treba omeniti cviček in doma narejeno medico. Poleg bifeja pa imajo poseben prostor za kuhanje žganja za potrebe dupljanskih kmetovalcev.

Za goste, ki nameravajo tod prenočiti, imajo tri opremljene sobe s kopalnico in posebno kuhinjo. Gostov ne zmanjka nikoli.

Z zajezitvijo Tržiške Bistrice je nastalo jezerce, imenovano Trnovčev bazar, ki ga turisti s pridom uporabljajo. Precej se uveljavlja tod tudi ribištvo, saj je v Tržiški Bi-

strici precej rib.

Lepi gozdički z jasnami nudijo vsakomur dovolj za sprostitve, da nedeljsko ali kate-rokoli popoldne preživi v miru, katerega sedaj vsak vse bolj ceni, ter za družinske piknike in kratke izlete ob Bistrici.

Poleg Trnovčeve domačije — kakor se pravi po domače pri hiši — imajo v borovem in smrekovem gozdiču prijeten avtokamp, kjer sodeluje s pošiljanjem gostov v avtokamp Turistično društvo Naklo, katerega član je tudi Mirko Teran. V kampu prevladujejo Nizozemci, Nemci in Italijani.

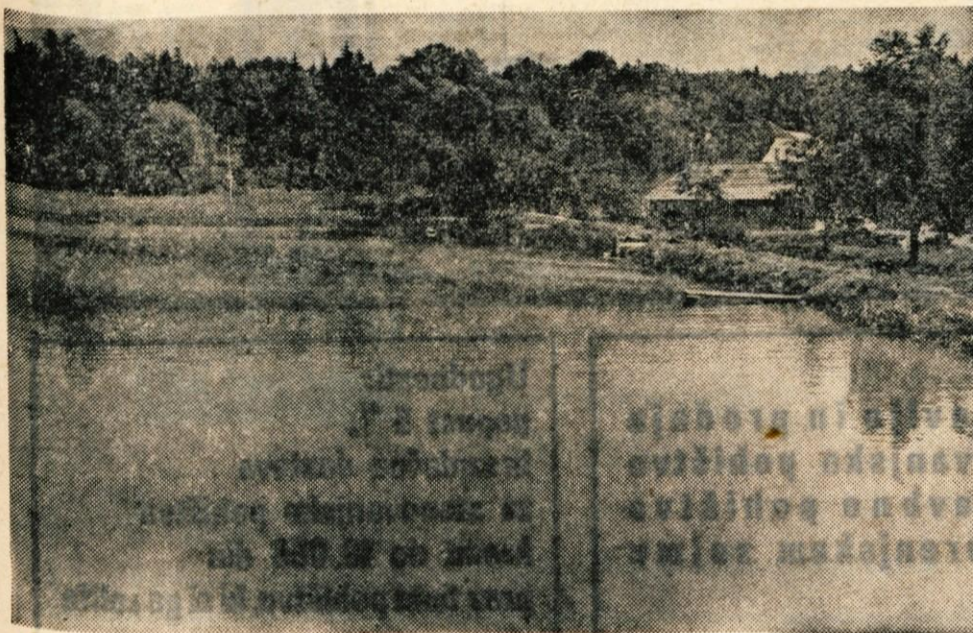
Okoli hiše ureja Teran še razna športna in otroška igrišča. Prostor je tod izreden za prirejanje kulturnih prireditev na prostem in piknikov, ki jih vsakih 14 dni ob sredah prireja Turistično društvo Naklo za tuje goste. Za pester spored poskrbijo mladi plesalci iz Predoselj v gorenjskih narodnih nošah. Plesišče je urejeno na ploščadi na vrtu in jo bodo še razširili.

Poleg turizma pa ima gospodar Mirko Teran veliko dela še s kmetijo, saj ima v hlevu 14 glav živine in konja.

Za vsa preureditvena dela je dobil nekaj posojila pri Gorenjski kreditni banki v Kranju, vendar pravi Mirko, da je obrestna mera malo previsoka za prve korake kmečkega turizma.

Za zimo pa obljublja lastnik, da bo uredil bazar za drsališče, tako da se domačinom ne bo potrebno hoditi drsat na Bled ali Bohinj oz. v Tržič. Z dokončno ureditvijo bazarja, ko ga bodo poglobili in temeljito pripravili, pa bo kmečki turizem v Dupljah še bolj lahko prišel do veljave.

J. Kuhar

Z zajezitvijo Tržiške Bistrice je nastalo majhno jezero. — Foto: F. Perdan

Semanji dan pod vaško lipo v Hotavljah

Turistično društvo »Slajka« Hotavlje je v zadnjih letih pripravilo že več zanimivih prireditvev. Ena izmed njih bo tudi v nedeljo, 15. avgusta. Tokrat podjetni Hotaveljci že drugič pripravljajo semanji dan pod vaško lipo.

V ponedeljek so hotaveljski prireditelji zbranim reporterjem pojasnili namen te etnografske prireditve in jih tudi seznanili s programom. Program se bo začel pod vaško lipo v nedeljo ob 11. uri dopoldne. Od gostilne Lipan v Hotavljah pa do prireditvenega prostora bodo goste vozili »fijakerji« z zapravljički. Po-

vedali so, da vožnja z zapravljičkom ne bo pretirano draga, saj bodo vozniki vsakemu zaračunali le majhne denarce — toliko, da bo za »zobanje« ali kak kozarček, ki si ga je v tej hudi vročini treba privoščiti. Prav gotovo bo taka vožnja za marsikoga zelo zanimiva.

Po prihodu obiskovalcev pod vaško lipo se bo program začel s pozdravnim nagovorom in odkritjem obnovljenega kulturnega znamenja ob vaški lipi. Znamenje so prav za to prireditve obnovili, saj ga je pred tem že močno načel zob časa. Pa saj ni čudno.

Po pripovedovanju naj bi bilo znamenje staro okrog 400 let in naj bi ob njem v času kuge prebivalci okoliških krajev prosili za zdravje. Denar za obnovitev so prispevali sami vaščani, kulturna skupnost, zavod za spomeniško varstvo in zastopstvo inozemskih firm Commerce. Štiri freske na znamenju — štiri evangeliste — prav zdaj obnavlja akademski slikar, poljanski rojak Ive Subic. Po odkritju kulturnega znamenja bodo odprli še ploščad za nastope ob kamniti mizi pod vaško lipo. Domači mešani zbor bo ob tej priložnosti zapel nekaj pesmi.

Hotaveljci bi v nedeljo radi obudili stare običaje izpred petdesetih ali sto let. Gostom bodo postregli s številnimi posebnostmi, ki so bile v prejšnjih stoletjih v navadi ob vaških sejmi. Prav gotovo je zanimiv običaj, da goste postrežejo najprej s kruhom in soljo. Popoldne pa bodo obiskovalci skoraj zagotovo zaplesali ob zvokih ansambla Gorenjci iz Radovljice in vmes segli po lectovih srcih, semanjih bobih, medenih štrukljih, slovanski medicini in dobri kapljici. Hotaveljci zagotavljajo, da bo v nedeljo pri njih veselo!

J. V.

J. Govekar

Zdrav in klen je naš rod pod Kamniškimi planinami, poln življenjske sile v borbi za obstoj s skopo naravo. To sta dokazala tudi zakonca Franc in Marjeta Romšak, ki sta 1. avgusta v Črni pri Kamniku praznovala 50-letnico zakonskega življenja. Bila sta oba mlada, delovna in polna načrtov za življenje, čeprav si je takrat človek težko prislužil vsakdanji kruh. Toda pogum je zmagal, čeprav je posegla vmes nesreča. Leta 1932 je v rudniški jami, kjer kopljejo kaolin, Franceta Romšaka zasulo kamenje do pasu. Z dvakrat zlomljeno desno nogo so ga odpeljali v bolnišnico. Nekaj časa se je kot 40-odstotni invalid moral zadovoljiti z lažjim delom in manjšim zaslužkom, pa je priskočila na pomoč žena, da je bilo kruha za številno družino. V 13 letih se je rodilo 12 otrok, krepkih in zdravih, od katerih je 9 dočakalo zlato poroko roditeljev. Zasuli so ju z darili, vnuki in trije pravnuki so ju obkrožili z ljubeznijo in zahvalo za vse, kar sta žrtvovala za tako številno družino. Bilo je svatov in gostov tam pri logarju v Črni nad Kamnikom, kjer prebivata naša slavljena v krepkem zdravju in zadovoljstvu. Naj jima bo dano še mnogo zdravih let!

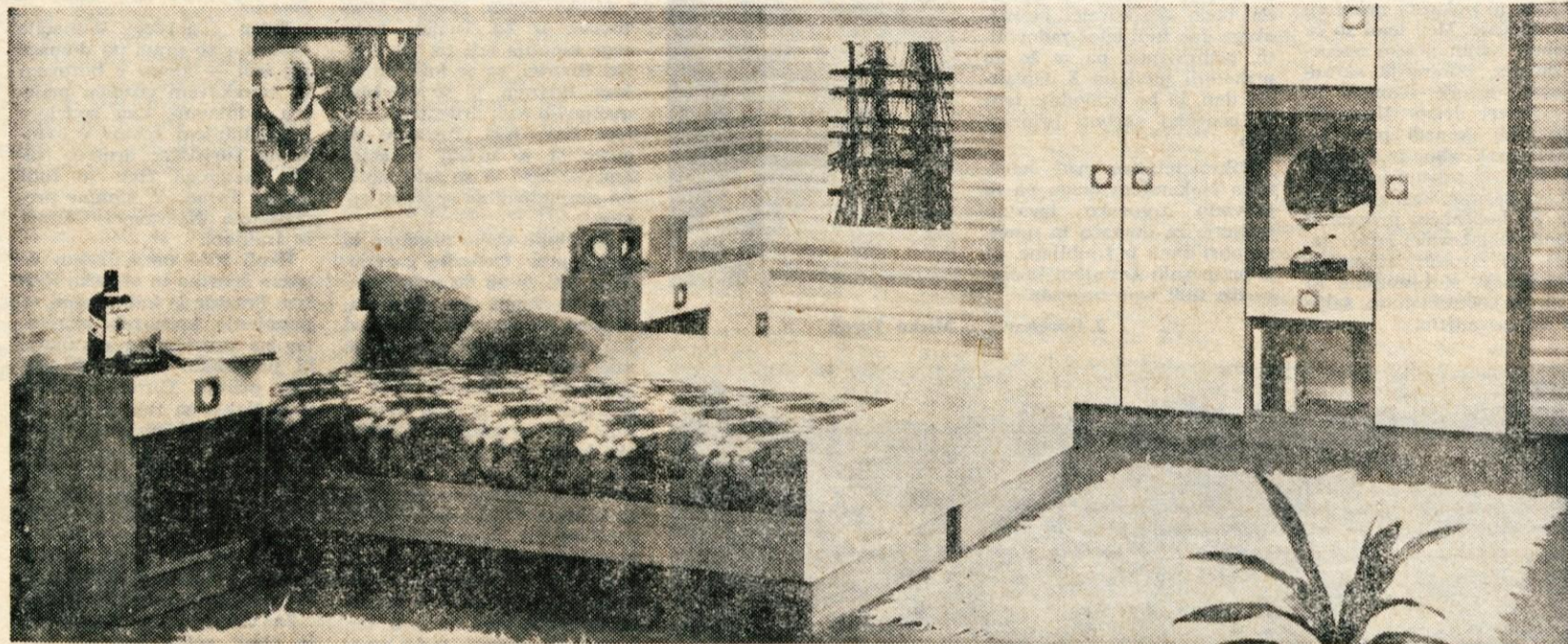
— a

Nova gasilska oprema

Gasilci kamniške občine so letos že ali pa bodo še pridobili precej nove opreme. Tako so gasilci v Srednji vasi letos dobili nov gasilski avtomobil-kombi. Pomembno je reči, da so občani sami zbrali 30.000 din in s tem znatno prispevali k nakupu avtomobila.

Komenški gasilci pa so letošnje poletje dobili novo

motoriko in nov gasilski avtomobil. Na slovesnosti so sodelovali gasilci iz skoraj vseh gasilskih društev v občini. Krajevna skupnost in občani so za nakup avtomobila prispevali 30.000, občinska gasilska zveza pa je prispevala 16.000 din. Poleg tega so za nakup motorke občani prispevali 10.000 din.

Proizvajalec in prodajalec

SLOVENIJALES

razstavlja in prodaja
stanovanjsko pohištvo
in stavbno pohištvo
na gorenjskem sejmu

Ugodnosti:
popust 5 %
brezplačna dostava
za stanovanjsko pohištvo
kredit do 10.000 din
prav tisto pohištvo, ki si ga želite

PETROL

poslovna enota Ljubljana

razglašča naslednja prosta delovna mesta:

1. več prodajalcev

za bencinski servis v Kranju

2. več prodajalcev

za bencinski servis v Radovljici in Skofji Luki.

Pogoj: kvalificiran delavec v trgovini

Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe na naslov: Petrol, poslovalnica Ljubljana, Ljubljana, Prešernova c. 42.

Na morje in hribe vzemite

DROGESAN MLEKO ZA SONCENJE

in

PIK sredstvo proti komarjemKem. obrt P. Šinkovec
Kranj, Prešernova ul. 19**SPREJMEMO VEČ SKLADIŠČNIH DELAVCEV**

Samsko stanovanje brezplačno. Vsa pojasnila dobite v pisarni

ZITOPROMET, SENTA,
skladišče Kranj
Tavčarjeva 31**SENZACIJA!**Firma Heider, Graz — Gradec
Sporgasse 15

razstavlja prvič v Jugoslaviji:

Kompjuterski ročni pletilni stroj

Stroj plete in tke od najtanjše volne in svile do najdebelejše volne: preproge, blago za kostime, plašče, torbice, ogrinjala, zavese, nogavice, paloverje (z dolgimi rokavi celo v eni uri).

Na sejmu prikazujemo, kako se s strojem ravna.

Ne zamudite edinstvene priložnosti.

**BEATE
UHSE****Vsaki 6 sekund se nekdo obrne na Beate Uhse**

Beate Uhse je največja specializirana trgovina tega kontinenta za zakonsko higieno in spolnost, ki vam rada svetuje v zvezi z vsemi vprašanji življenja v dvoje.

Obiščite nas na gorenjskem sejmu v Savskem logu, hala B.

Naši sodelavci vam bodo radi odgovorili na vaša vprašanja in vas seznanili z našimi izdelki.

Obiščite nas na gorenjskem sejmu v šoli Simona Jenka, I. nadstropje

Poceni boste kupili:

- moške obleke
- moške in ženske plašče
- moške srajce
- ženske obleke

Obiščite nas — zadovoljni boste

**CENE ZNIZANE
OD 30 DO 70 %****KAJ JE PISAL**

Gorenjec

PRED SEDEMDESETIMI LETI

V eni od avgustovskih števil »Gorenjca« je bilo objavljeno tudi »Pismo iz Monakovega«. Torej smo bili pred sedemdesetimi leti le bolj Slovenci kot sedaj, ko se nekateri tudi v domači in literarni govorici trudijo z Münchnom. Monakovo je tako tesno zvezano posebno z našo slikarsko tradicijo, da ne bo nič narobe, če uporabimo njegovo že staro poslovenjeno obliko imena. Saj tudi Rimu ne pravimo Roma, Benetkam ne Venezia, Dunaju ne Wien, Pragi ne Praha in pod. Seveda za poštne pošiljke in drugo uradovanje, se bomo posluževali le izvirnih, uradnih imen tujih krajev. — To vse pišem zato, ker sem bil neprijetno dirnjen, ko sem slišal Jeseničanko praviti, da potuje v Villach, Dravograjčanko pa, da bo šla v Völkermarkt. Nisem ju mogel prepričati, vztrajali sta pri svoji trmi, narodni mlačnosti. Potem pa zahtevamo od slovenskih Korošcev, naj se trdno drže materine govorice in naj tudi trpe zanje, če bo treba...

Narodne zavednosti bi se res lahko naučili od naših starih. Preberimo eno od takih novic v starem »Gorenjcu« izpred sedemdesetih let:

Prva jugoslovanska tovarna za kavine surogate, figovo in sladno kavo se je otvorila. To važno narodno podjetje gospoda Ivana Jebačina, trgovca, tovarnarja in zalagatelja kavih prinesi v prid družbe sv. Cirila in Metoda je blagoslovil družbin prvomestnik, gospod monsijor Tomo Zupan. Gospod Ivan Jebačin je povodom blagoslovljenja svoje tovarne daroval družbi sv. Cirila in Metoda 400 kron. Izrekamo obenem domoljubno prošnjo: Slovenke in Slovenci! Rabilite, zahtevajte, priporočajte vselej in povsod le te izborne izdelke domače industrije v čast in ponos slovenskemu imenu, v korist slovenskega dela in v prispel vseslovenske šolske družbe.

In še druga domoljubna vest:

»Češki kolesarji so se danes vrnili z Jezerskega v Kranj. Položili so venec na Prešernovo gomilo. — Zvrstilo se je nato nekaj pozdravnih govorov. Podpredsednik češke podružnice SPD dr. Kulhavy je nazdravil narodnemu ženstvu kot onemu faktorju, ki je podpora boritljem za narodno prosveto. Pri slavlju na Mayrjevem vr-

tu so stregle ljubeznive kranjske gospice, pevski zbor Narodne čitalnice pa je zapel nekaj krepkih zborovskih pesmi. Le prehitro so se mili češki bratje poslovili od nas.

Pa še nekaj drugih novic, s kakršnimi je postregel »Gorenjec« v dobi kislih kumaric, kot so včasih rekli počitniškemu obdobju, v katerem tudi za časopisje ni bilo kaj prida razburljivih vesti ne iz tujine, ne iz domačih krajev.

»Vojaštvo v Kranju. Po odhodu dijakov iz našega mesta, ki so se podali na službene počitnice, je postalo v Kranju prav dolgočasno. V sredo pa je prišlo v naše mesto na vaje idoč vojaštvo, in sicer 17. pešpolk, 8., 9. in 20. lovski bataljon in 2 bateriji topničarjev. Mesto je hipoma oživel. Vojaštvu se moramo zahvaliti tudi za prav lep muzikalen užitek. Slišali smo izborne godbe, katerih je bilo kar dvoje v mestu. Skoro celo leto ni Kranj slišal toliko melodij, kot jih je slišal v teh dveh dneh. Vojaki so se v mestu prav vpljudno vedli, no, pa saj so bili skoro izključno samo Slovenci.

»Prve unijatske cerkve na Kranjskem. Temeljni kamen so slovesno položili v nedeljo v Metliki. Slovanski obred je globoko ganil navzoče.

»75 let bo letos poteklo, odkar je stekla prvokrat železnica. L. 1826 je bila otvorena prva proga Manchester—Liverpool na Angleškem.

»V Srbiji so se vršile volitve v skupščino. Od 285.000 volivcev je oddalo glasove 262.249. Gotovo je to veliko število.

»Francoski jezuitje so sklenili, da se ne bodo pokorili novemu zakonu zoper redovnike ter se do 1. oktobra vsi izselili. Pripoveduje se, da se jih misli nekaj vgnezditi tudi na Kranjskem, prav tako, kakor da ne bi mogli živeti brez njih.

»Kitajska bo morala plačati velesilam skupne odškodnine eno milijardo taelov.

»Od mravelj umorjen. Neka češka kmečka mati je šla s svojim pet tednom starim otrokom delat na polje. Položila je dojenčka na rob njive in delala kakih petdeset korakov daleč. Čez četrte ure se je vrnila k otroku in s strahom zapazila, da je neboljenček poln mravelj. V nosu, v ušesih in v ustih je imel strupene rdečke. Otrok je le še ječal in kmalu

C. Z.

XVIII. festival jugoslovanskega filma — Pulj

Kdo se boji Dušana Makavejeva?

Ne! Tudi Richard Burton s svojo ženo Elizabeth Taylor ni mogel pomagati festivalu. No, res je, da je njun prihod dvignil nekoliko prahu, a festival je koracal svojo pot, tako kot mu je bilo sojeno, tako kot so mu sodili vsi tisti domači filmski ustvarjalci, ki so jeseni v letu 1970 in spomladi 1971 posneli svoje filme. Usoda festivala je tako vselej določena že vnaprej in ko se zavesa dvigne, je pravzaprav vse skupaj, kar se potlej dogaja, le velik blišč, pa tudi beda, nečesa skrivnostnega, nečesa v sanje množic in kopreno zvezdniške meglice zavitega medija, ki se mu preprosto reče film. Jugoslovanski film seveda, tisti film, ki je doživljal v svojem komaj polnoletnem življenju že prenekatero iz srca izrečeno pohvalo, in tisti film, ki je doživljal in prejemal graje in klofute v obraz. To dvoje sodi skupaj in letos je bilo tako, da bi mu bolj sodile klofute kot hvalnice in slavospevi.

Nemara bo res, da je kinematografija, ki v enem produkcijskem letu zmora posneti petindvajset celovečernih filmov, teže umerjati vrednostni imenovalec, kot denimo ameriški ali francoski kinematografiji. Želje in hotenja so seveda tako pri gledalcih, predvsem pa pri ustvarjalcih, velike in seve le redkokdaj izpolnjene. In tudi nekoliko navadili smo se že, da jugoslovanski film dobi od časa do časa nagrado v tujini, da se o njem piše, da ima kljub komaj doseženemu polnoletstvu svoj ugled in svoje mesto v svetovni kinematografiji. Tako je bilo ... pred leti. Lanski festival tega ni potrdil in tudi letošnji ne! Žirija je v predgovoru k nagradam, ki jih je podelila, take ocene položaj v jugoslovanskem filmu:

»Splošni nivo filmov, ki so bili prijavljeni za festival, ustvarja vtis o kinematogra-

fiji, ki je izgubila svojo ustvarjalno koncentracijo. Zdi se, da se v njej izginili vsi tisti plodni in ekspanzivni vzgibi, ki so pred leti ustvarili visok in zaslužen ugled jugoslovanske filmske produkcije. V marsičem je ta kinematografija nagnjena h konformističnim rešitvam, improvizatorstvu, cenenosti ter psevdavantgardnosti. Letošnja kinematografija daje vtis kinematografije, ki je izgubila sposobnost, da bi se z uspehom predstavila v svoji in v svetovni sredini.«

Tako torej žirija. Ta je precej črnogleda in zdi se, da ta črnogledost izvira predvsem iz bojazni, da bi se bolniku bolezen ne poslabšala še bolj. Žirija je delala kakor je vedela in znala. Trudila se je po svojih najboljših močeh. Njeno delo se je pričelo pred festivalom, dober teden prej, ko je morala sesti v kinematograf in si ogledati celotno

podobo jugoslovanske kinematografije. Naredila je izbor štirinajstih filmov, ki so ostali v uradni konkurenci, ostalo je potisnila v ozadje, v informativno sekcijo, v dvorano. Tako je le štirinajstim pripadla čast, da se predstavijo v areni in da se bojujejo za nagrade. Ostali so bili že na samem začetku izločeni.

Kaže, da pri nas ne velja načelo, da naj zmaga in zmaga je tisti, ki je boljši. Žal, ne! Kajti žirija je uvrščala filme v konkurenco po ključih, tistih ključih, ki jih predobro poznamo in ki jim pravimo »republiški«. Vsakomur svoje, je menila žirija že pred začetkom festivala. To načelo pa je imelo bolj malo pove-zave z resnično kvaliteto. Tako se je zgodilo, da so »ključiči« pustili ob strani nekaj odličnih filmskih stvaritev, da pa so spustili v boj za nagrade najslabše dosežke festivala. Nerodno je seveda vse skupaj. Festival je jugoslovanski, denar zanj prispeva-jo republike in vsaka seveda hoče biti potem predstavljeno s svojo nacionalno kinematografijo, z enim, po možnosti pa kar z dvema filmoma. Načelo daj-dam je uveljavljeno in tako se konča resnost vsega že kar takoj na začetku. Pa saj je tudi to navsezadnje razumljivo. Tu je denar, tu so milijoni, veliki novci in kjer so novci, pravi pregovor, so tudi trgovci.

■ ■ ■

Zgodilo se je že prvi večer! Čast »prvega filma« v areni je pripadla našemu — slovenskemu — filmu. Arena je topla in prisrčno sprejela Rdeče klasje, režiserja Živojina Pavloviča. Ni bilo žvižgov in rjovenja, ne vsega tistega, kar pokaže desetstisočglava množica, če ji film ni všeč. Prvi v areni in prvi ob koncu festivala. Žirija je podelila Zlato areno prav Rdečemu klasju.

Zgodba z Rdečim klasjem je nenavadna. Nekoliko sram nas je lahko Slovence, da nismo mogli sami realizirati filma, ki se ukvarja z našo specifično problematiko. Tako je moral priti Živojin Pavlovič in posneti film, ki pa je po svojem bistvu le nadaljevanje njegovega filmskega opusa, ki je specifično srbski, ne naš, nam tuj in od-tujen. Rezultat je film, v katerem slišimo slovensko govorico, v katerem igrajo Slovenci in za katerega vemo, da je bil posnet po našem romanu in nič več! Tako se Zlate arene niti ne moremo veseliti preveč. Zasluga zanjo gre predvsem Živojinu Pavloviču, ki s tem filmom do-biva precej kasno tudi urad-

no priznanje za svoje delo in za svoje uspehe. Da, zdaj je žirija »legalizirala« črnogledost v našem filmu. Tega pred dvema letoma ni storila. Zdaj pa je ugotovila, da tudi temne plati našega življenja v sebi skrivajo tudi konstruktivnost, humanost, naprednost, ideološko pravilno usmerjenost ..., kar je še teh izrazov, ki pritečejo filmski proizvodnji socialistične države.

Drugi slovenski film Na klancu režiserja Vojka Duletića je bil v areni precej medlo sprejet. Da, tudi žvižganja je bilo nekaj, ki pa se je kmalu poleglo in tisti, ki jim film ni bil všeč, so šli domov. Veliko jih je ostalo in zavzeto sledilo subtilni Duletićevi filmski govorici.

To se ni zgodilo Antiju Babaji, ki je v areno pripeljal svoj film Dišave, zlato in kadilo. Arena nikakor ni bila pripravljena slediti bergmanovski atmosferi tega filma. Preprosto žvižgala je in to tako močno, da filma ni bilo moč gledati. Škoda! Škoda za Babajo in škoda za vse tiste, ki so ustvarili ta film, saj mu takšno »priznanje« v resnici ni šlo. In tako se je pač še enkrat izkazalo koliko prav ima žirija, ko spušča v areno komorne drame. Arena, in to vedo vsi, ki so s Puljem vsaj malo povezani, si želi akcije, napetosti, zmag dobrega nad zlim, cenenosti, moralnih vrednot in kar je še podobnih reči z mize »filma za samopozabo«. Tu arena ne oprošča nikomur! Ni prizanesljiva! In tako se je zgodilo, da ekipe, ki je film posnela ni bilo pred festival-sko platno, da bi se predstavila občinstvu.

Da, bila so razočaranja. Tako nas je razočaral Bora Drašković, ki je pred leti posnel odlični Horoskop, letos pa je pripeljal v areno KNOCKOUT. Kaže, da se z Draškovičem dogaja nekaj podobnega kot z Boštjanom Hladnikom. Za petsto starih milijonov (najdražji film na letošnjem festivalu) kolikor je film stal, nam je natresel toliko neumnosti in slabega okusa, da je pisca teh vrstic spreletavala groza in mu glogala kosti. Kaže, da Hladnik ni osamljen primer v jugoslovanskem filmu. Komercializem v filmu ni preprosta zadeva. Gledalec gleda film tudi takrat, ko gre za tako imenovano umetniško stvaritev. Hladnik in Drašković pa sta mnenja, da je najbolje, če gledalcu natresemo razkošja na njegovo mizo, tako da se z nje kadi omama »velikega sveta«. Vse ostalo je za njihju postranskega pomena.

Drašković je bil s Horoskopom debitant. Uspešen debitant! Pred dvema letoma! Letos je ta uspešnost in priznanje, tudi uradno, šlo Make-doncu Krstu Canevskom, za film Črno seme. Celotna ekipa je prišla s festivala v Moskvi naravnost v Pulj. Seveda z velikimi upi za nagrado. No, producent filma je na-

grado dobil, pa tudi režiser, četudi debitant, je odnesel domov Zlato areno za režijo. Komaj sedemindvajset let mu je in prvič v zgodovini Pulja se je zgodilo, da debitant dobi prvo nagrado za svoj film. Dobi jo že, a ne Zlate arene.

In še en debitant je, ki mu je žirija storila nepopravljivo krivico. Milan Jelić, režiser filma Pobijalec ščurkov je posnel tako ljubeč, simpatičen, z neizmerno toplino narejen film, da bi ga arena, če bi bil v njej predstavljen, sprejela toplo in z navdušenjem. Žal, je film ostal v informativni sekciji. Dobil pa je kar dve, čeprav neuradni, nagradi. Nagrado revije Mladosti in nagrado Kokanj Rakonjac.

Vidnejših stvaritev letošnji festival ni premogel. Solidne, sredinsko umirjene, neprašljive filmske zgodbe so to bile. Morda bi veljalo omeniti še Antuna Vrdoljaka in njegov film V gori raste zelen bor, pa Bato Cengića s filmom Vloga moje družine v svetovni revoluciji ter film Miroslava Antića Zajtrk s hudičem. Vse ostalo pa ne spro-ža nikakršnih dodatnih misli in domislekov o jugoslovanskem filmu!

Nekaj drugega pa vzbuja pomisleke. Težke pomisleke, ki bodo utegnili imeti nepopravljive posledice za vso jugoslovansko produktivno kinematografijo. V areni namreč nismo videli filma Dušana Makavejeva WR. Republiški tožilec SR Srbije, mu ni prižgal zelene luči za Pulj. In tako je Dušan Makavejev ostal praznih rok.

Praznih rok smo ostali tudi tisti, ki smo spremljali festival. Nemara bi v primeru, da bi videli Makavejev film, lahko govorili o kvalitetnem vrhu festivala. Tako pa bo zdaj veliko besed o festivalu, njegovih nagradajenih in dosežkih, četudi ni bil prikazan film, ki — tako pišejo tuji filmski kritiki, ki so film videli — pomeni celo ustvarjalni vrh svetovne kinematografije zadnjih mesecev. Kolikšne posledice bo to imelo za vse, ki se kakorkoli ukvarjajo s filmom pri nas, pa se zazdaj še ne ve. Ve se le to, da bodo skoraj gotovo precejšnje. In marsikatera žirija bo lahko še pisala o psevdavantgardnosti, saj prave, resnične avantgarde, kot vse kaže, še nismo zreli razumeti in kvalitetno opredeliti!

Tako je festival minil v znamenju enega samega filma, ki ima naslov WR ali misterij organizma, ki ni bil prikazan, ki pa je dvignil največ prahu ... Puljski festival bo seveda ostal. Navadili smo se nanj, na vse tisto, kar nam prinaša. Toda kaže, da bo ta festival moral resneje razmišljati o tem, kakšen je njegov pomen in kakšna je vloga, ki jo ima v našem filmu. Zdi se, da velika. In ker je tako, se kaj takega, kot se je zgodilo z WR na tem festivalu, ne bo smelo več ponoviti.

B. Šprajc

Koliko velja glas ljudstva

Javni tožilec SR Srbije je filmu WR Dušana Makavejeva odvzel možnost, da bi ga prikazali na festivalu. Motivacija: cenzurna komisija, ki je film odobrila za prikazovanje, ni bila popolna. Sledile so intervencije, peticije, ogorčeni protesti. Oglejmo si, koliko velja glas ljudstva in kakšno ceno mu daje republiški tožilec.

Tako so sledila pisma in intervencije — intervencija organizacijskega komiteja festivala, pismo Združenja filmskih delavcev Srbije in Združenja filmskih igralcev Srbije vladi in skupščini SR Srbije, protest Konference združenja filmskih delavcev Jugoslavije, protest Združenja slovenskih filmskih kritikov, protest novinarjev in filmskih kritikov mladinskega tiska, pismo mladih filmskih avtorjev in kritikov, protest, ki ga je podpisalo 198 udeležencev festivala, protest amaterskih kino klubov iz Beograda, Sarajeva, Niša, Ljubljane, Kranja in Novega mesta, ter dolga vrsta posameznih zahtev, pisem, telegramov ...

To je bil glas ljudstva. Bil je močan. Bil je spontan!

Kljub vsemu pa filma, četudi ga je žirija videla in ga uvrstila v uradno konkurenco, nismo videli na festivalu.

-š

35 Miha Klinar

Aprilsko sporočilo 1941

Predigra

ZA NAPAD NA SOSEDE
POTREBUJEŠ OLJE, ROPARI
A MI BIVAMO OB CESTI,
KI K OLJU PELJE

(Bertolt Brecht, Bericht der Serben)

Toda do tega ni prišlo. Nemci so zaradi drugih načrtov (zahteva po vrnitvi Posarja, ki je bilo pomembno tudi s strateškega vidika v morebitnem kasnejšem revanšističnem vojnem pohodu na 'dednega sovražnika' Francijo itd.) spremenili taktiko, Hitler pa si je hotel pridobiti poljsko 'prijateljstvo' in 'zaveznitvo', ki bi mu koristilo pri drugih osvajalnih načrtih in mu tudi je, kakor smo videli v primeru Češkoslovaške. Tako je prišlo do 'prijateljskih' pogovorov med Poljsko in Nemčijo že 4. maja 1933, in sicer v Berlinu med Hitlerjem in von Neurathom ter poljskim poslanikom, v Varšavi pa med nemškim poslanikom in poljskim zunanjim ministrom polkovnikom Beckom z željo, da bi 'Nemčija in Poljska razpravljali in obravnavali nepristransko medsebojne probleme in jih prav tako nepristransko in v miru tudi reševali v okviru dose-
danih pogodb'.

Dobrih sedem mesecev potem, dne 15. novembra 1933, je Hitler v navzočnosti svojega zunanjega ministra sprejel poljskega poslanika v Berlinu in ugotovil, da je med nemško in poljsko vlado

POPOLNO SOGLASJE PO MIRNEM REŠEVANJU VSEH VPRAŠANJ

To naj 'služi miru v Evropi in odrekanju uporabe sile'.

Prav tako je potem 30. novembra 1933 maršal Pilsudski ob navzočnosti zunanjega ministra Becka sprejel nemškega poslanika v Varšavi in prav tako izrazil 'popolno soglasje med obema državama', pa tudi soglasje s Hitlerjevimi pogledi glede nemške zunanje politike in njegovi 'volji do ohranitve miru', kakor jo je bil Hitler izrazil 25. oktobra 1933, ko je med drugim obravnaval tudi odnose med Poljsko in Nemčijo z naslednjimi besedami:

»Med Nemčijo in Poljsko, čeprav je bila tudi drugačna rešitev mogoča, smo opustili nekdanje nemške zahteve po Gdanskem in koridorju. Poljska in Nemčija se morata navaditi živeti druga

po drugo. Nemčija ne vidi nobenih ovir, ki bi mogle pripeljati do konflikta med obema državama... Nemčija se ne bo dala odvrniti od nikogar, ki bi ji branil podpisati kakršnokoli, zanj častno pogodbo.«

Tako je prišlo 27. januarja 1934 do podpisa nemško-poljske pogodbe po vzorcu tako imenovanega Kelloggovega pakta, imenovanega po ameriškem politiku, republikancu Franku Billingsu Kelloggu (1856—1937) in zunanjemu ministru ZDA med leti 1925—1929 ter nosilcu Nobelove nagrade za mir, ki je skupaj s takratnim francoskim predsednikom Briandom sestavil mednarodni dogovor o prepovedi uporabe sile pri reševanju mednarodnih vprašanj in ki so ga 27. avgusta 1928 podpisale skoro vse države.

Ta dogovor seveda ni bil posebno učinkovit, ker ni vseboval skupnih sankcij, proti morebitni državi-kršilki, zgodovinsko pa je vseeno pomemben, saj je dal leta 1946 temeljno mednarodno pravno podlago na sodnem procesu proti nacističnim vojnim zločincem v Nürnbergu. Takrat, januarja 1934, pa je dal podlago sklenitvi 'prijateljske' pogodbe med Nemčijo in Poljsko za dobo deset let.

O tem je 30. januarja 1934 ob prvi obletnici svojega kanclerstva govoril Hitler:

»Odnosi s Poljsko so bili še pred letom dni zelo nezadovoljivi. Mi pa smo čutili potrebo, da na konkretnem primeru dokažemo svetu, da je kljub obstoječim razlikam v življenju narodov mogoče najti sporazum, koristen miru in obojestranski blaginji dveh različnih narodov. V odprtem direktnem pogovoru v dvoje je mogoče vsa medsebojna vprašanja obravnavati in reševati boljše kakor s posredništvom tretjega. Razveseljivo je, da je tudi maršal Pilsudski enakega mnenja. Tako lahko upamo, da bo po času neplodnega zadržanega obnašanja med obema nacijama in državama prišlo do plodnega sodelovanja na gospodarskem in vseh drugih področjih.«

S takimi izjavami Hitler ni varčeval tudi v odnosu do drugih držav. Tudi takih dvostranskih pogodb je kasneje sklenil z malone vsemi nemškimi sosednimi državami. Da jih ni jemal resno, je dokazal s priključitvijo Avstrije in Sudetov ter z likvidacijo CSR, zdaj pa je prihajala na vrsto Poljska, ki ji je po 7. aprilu 1939 Weizsäcker očital, da njeni

STIKI Z LONDONOM NASPROTUJEJO DUHU
POGODBE

pa tudi duhu maršala Pilsudskega, ki bi se s tako politiko najbrž ne strinjal, ko bi bil še živ. Morda je Weizsäcker kot dokaz omenil tudi 'samomor' bivšega poljskega ministrskega predsednika polkovnika Valerija Slaweka, ki se je 3. aprila ustrelil in ki je bil eden najbližjih sodelavcev pokojnega maršala Josefa Pilsudskega. »Gospod Lipski morda tega ne ve, gospod polkovnik Beck pa bi se moral tega zavedati. Vse, kar se je te dni zgodilo, krši duh pogodbe med našima deželama.«

Lipski je seveda to zanikal in dejal, da poljski sporazum z Veliko Britanijo ne zahteva od Poljske, da bi preklicala prijateljsko pogodbo z Nemčijo, Weizsäcker pa, kakor piše sam v svojih, po vojni objavljenih 'Spominih', se je trditvam Lipskega samo nasmehnil in mu dal vedeti, da njegove trditve ne more jemati resno. Potem je vprašal Lipskega z začudenjem, zakaj 'Poljska noče sprejeti velikodušne Hitlerjeve ponudbe', ki jo je baje Weizsäcker takrat smatral za 'iskreno' in šele kasneje 'spoznal' itd., česar pa mu nihče ne verjame, čeprav bi se morda pred zgodovino rad 'opral' krivde kakor mnogi drugi sokrivci za Hitlerjev zločin nad človeštvom.

Beckov obisk v Londonu je bilo treba seveda razglasiti tudi nemški javnosti. Osrednje nacistično glasilo

»VÖLKISCHER BEOBACHTER«

je dne 7. aprila 1939 v uvodniku opozarjalo na posledice, ki bodo zaradi tega nastale v odnosih med Nemčijo in Poljsko:

»Poljska vlada je pod najostrejšim britanskim pritiskom in umetniško pregovarjanja zapustila modro pot poljskega narodnega junaka maršala Pilsudskega in podlegla brezglavi angleški vojno-hujskaški politiki, ki ni nič drugega kakor smešen poizkus vračanja k versajski politiki s pomočjo proti Nemčiji nahujskanih narodov in držav... Britanska garancijska politika ni nič drugega kakor veriga paktov in pogodb, ki jo kuje Anglija okrog Nemčije. Poljska je s pripravljenostjo za trajno obojestransko garancijsko pogodbo z Londonom na nevarni poti, da stori usodni korak in postane zaradi te pogodbe sokrivec pri poizkusu zanetenja vojnega požara v Evropi. Porušila bi tiste temelje svoje zunanje politike, ki jih je postavil maršal Pilsudski, in se izpostavila enaki usodi kakor narodi, ki so jih zapeljali zahodnodemokratski konjski mešetarji.«

BAČA TOVARNA VOLNENIH IZDELKOV Podbrdo

nudi cenjenim potrošnikom na XXI. mednarodnem gorenjskem sejmu v Kranju na razstavišču v Savskem logu hala A od 6. do 17. avgusta po sejmskih cenah: kamgarne za moške oblek, ženske kostime in težke kamgarne za moške in ženske plašče v modnih barvah iz čiste runske volne.

Izkoristite
priložnost!

Priporočamo se!

slovenija avto

Poslovalnica Kranj, Titov trg 1
Poslovalnica Kranj, C. JLA 10

Obiščite naš paviljon na XXI. mednarodnem gorenjskem sejmu v Kranju od 6. do 17. avgusta v novih prostorih v Savskem logu. Pri nakupu kolesa ali motornega kolesa vam nudimo ugoden sejmski popust.

Prepričajte se — zadovoljni boste!

GORENJSKA ALPINISTIČNA ODPRAVA V HINDUKUŠ

ISTOR-O-NAL 6

Piše
dr. Ivo Valič

O bičajno smo vsako noč prespali na prostem na zračnih blazinah in v spalnih vrečah. Že z dnem smo bili pokonci in čeprav se nismo prav posebno ubadali s kuhanjem in pripravljanjem hrane, se je odhod vedno nekoliko zavlekel. Le enkrat dnevno smo jedli »bolj pošteno« in tedaj sta si kot kuharja še najbolj prizadevala Zvone in Sandi. Izkazala sta se kot prava mojstra, čeprav sta imela le majhne možnosti izbire: enkrat polento z golažem, drugi golaž s polento, včasih pa so polento zamenjali makaroni. Sicer pa je vsak poskrbel zase kakor je vedel in znal in kakor je ustrezalo želodcu, zahtevam in možnostim. Velikokrat smo kupili čapati — kruh, po videzu kot palačinka — ki je osnovna prehrana domačinov. Hitro smo se navadili nanj in svež okus nam je prijal še zlasti, če je bil čapati boljše vrste. Radi smo tudi kupovali jajca in običajno jih je v vaseh, kjer smo prenočevali, hitro zmanjkalo. Pravi mojster za ugotavljanje svežih jajc je bil Sandi in o tem nas je tudi nekajkrat poučil. Če so nakupljena jajca prišla nje-mu v roke, je letelo skoraj vsako drugo v grmovje, ker je že »po občutku« vedel ali je sveže ali pa bo začrvkalo, če ga bo ubil.

V Charunu smo prvič najeli konje in nosače za prenos prtljage. Zbrali so se točno ob določenem uri in tako je bilo vedno. Odprave so zanje ena od zelo redkih možnosti zaslužka, ki je za naše pojme zelo skromen, za njihove pa odličen. Za trideset kilogramov tovara, ki ga je nesel en nosač ali konj, smo plačevali 16 din dnevno v nižjih predelih in 23 din na ledeniku. Vsak je poleg tega prejemal še po pet cigaret, kar pa je bila že nagrada. To redko možnost so morali izkoristiti še posebej, ker vsak, ki je želel nositi, niti ni prišel do tovara. V nasprotju z govoricami, ki smo jih slišali pred odhodom, so bili nosači odlični in nismo imeli z njimi prav nobenih težav kot nekatere ekspedicije pred nami. Morda nam je bilo v prid, da smo bili letošnja prva odprava v tem predelu. Ker so bile zahtevane cene nižje od uradno določenih in za nas sprejemljive, se z njimi niti nismo pogajali kot je običaj. Za teže bremena so imeli neverjeten občutek. Nosač je že pri dvigu z roko vedel, če ima zaboj kilogram ali dva nad dovoljeno težo. V tem primeru smo morali nekaj primakniti k dnevni ceni. Tudi sicer so bili zelo dobro organizirani. Vedno je eden izmed njih predstavljal nekakega vodjo, ki je može iz-

biral in določal za nošnjo, se je pogajal za ceno in delal red. Kot smo ugotovili med potjo, so imele vasi vsaka določeno območje in mejo, do katere smejo nositi. Tako so nam bili policaji bolj za okras kot za potrebo. Še najbolj so se uveljavili pri odganjanju radovednih otrok, za kar smo jim bili včasih prav hvaležni. Še bolj so koristili zveznemu oficirju, katerega so stregli kolikor so mogli. Sicer pa je za to povsod skrbel tudi sam. Zanj je bila ob vsakem postanku takoj na razpolago prična, postavljena v najgostejšo senco in brž skuhan čaj. Potem je v ležečem položaju, kot se spodobi za gospoda iz višje kaste, delil ukaze na vse strani. Z naše strani je skrbel za nosače in prenos bremen Brojan nadvse marljivo in vestno. Najprej je vse nosače postrojil, jim razdelil tovore in vsakemu posebej številko ter vse zapisal v svojo beležko. Ob koncu nošnje je zopet pregledal vse tovore in ko so nosači izročili številke so dobili tudi plačilo. Tako je bilo izključeno, da bi kdo dobil plačilo dvakrat, kar bi se pri množici mož in precej enakih obrazilih, oblekah in zmedbi na cilju vedno lahko pripetilo. Izplačevanje je pomenilo svečan trenutek za vse. Glavno besedo sta imela pri tem Brojan kot »šef transporta«

in Sandi kot finančni minister« odprave. Vse skupaj pa pa je še najbolj izkoristil Joco kot fotograf in snemalec.

Iz Charuna naprej je bila pot le še za živali in pešce. V hudi vročini smo nekaj časa hodili po ravnem ob reki nato pa rinili v strm breg, od naselja do naselja, med polji komaj dozorevajočega žita. Vseposod v vaseh je bilo polno radovednih oči — mladih in starih, moških in žensk. Kakor hitro si se ozrl, so dekleta in žene z dolgo naglavno ruto zakrile svoj svoj obraz in se obrnile v stran, da tujec ne bi videl obraza. Muslimanska vera jim to prepoveduje in tega se strogo držijo. Razen v mestih, pa smo med potjo srečali redko še popolnoma zakrite žene. Povsod so nas prijazno pozdravljali. Nekje sredi pota nas je povabil v svojo hišo neki nadučitelj. Posedli smo po tleh majhne izbe. Tla so bila pokrita s preprogami, stene obložene z izrezki iz starih revij. Pot je bil z nas in prav prijetno nam je delo, ko nam je nekaj časa sam gostitelj, potem pa nekdo drug z ruto pahljal pred nosom. Postregli so nam s čapati, sirom, jajci in pečeno kuro, ki je bila verjetno ena najstarejših daleč naokoli. Vodo, katero smo vedno razkuževali, smo sami oplemenitili z raznimi dodatki in nikakor se nismo mogli odnehati. Po jedi nam je vaški muzikant igral na lutnjo. Bili smo pravi sahi-bi! S skromnimi darili smo se zahvalili za gostoljubje in odrinili naprej v breg. Potem, ko je vsak nekajkrat »zakuhal«, smo prisopihali popoldne do Utula. V tem zadnjem zaselku pod 4000 m visokim Zani An-om (an pomeni prelaz) je bilo konec prvega pešačenja. Bilo je res naporno zaradi hude vročine in ker po dolgi vožnji še nismo bili vajeni hujšega napora. Sam sem staknil na obeh podplatih mogočne žulje in zopet sem hodil po prstih kot v svojih najboljših letih, prepolnih moči. Tudi čiko je bil podoben revež. Do večera smo si opomogli, se najedli in napili. Tu sem imel tudi opravka s prvimi bolniki, ki so prišli po pomoč, ko so zvedeli, da je v odpravi tudi zdravnik. Neki bolnik mi je podaril zastreljenega, še živčnega ptica prav posebne vrste. Hvaležno sem ga odklonil, saj nisem vedel, kaj bi z njim. Sicer so pravili, da je okusen, toda nobeden od nas ni imel zanj pravega teka.

Ordinacijo sem imel kar sredi sadovnjaka in seveda naokrog vse polno gledalcev, ki so z največjim zanimanjem spremljali vsako mojo kretnjo. Največ radovednosti je povzročil zaboj

z zdravili, saj verjetno še niso videli na kupu toliko lepo pisanih in različno oblikovanih škatlic. Marsikdo se je naredil bolnega le zato, da bi dobil katero izmed njih. Joco je ves dan neumorno slikal in filmal in Janko se je izkazal kot odličen asistent. V Utulu sta imela polne roke dela in zlasti otroci so se radi postavljali v vse mogoče drže, saj so vedeli, da bo kasneje padel obvezen bakšiš v obliki bonbonov. Med njimi pa tudi med starejšimi skoraj ni bilo nikogar brez loka za metanje kamenja. Mnogi so bili oboroženi s starinskimi, primitivnimi puškami na kresilo. Ko je Peter v svoji inženirski radovednosti enkrat s tako puško ustrelil, je počilo in se pokacilo kot bi streljal z možnarjem. Ker sem se bal, da bo poleg puške komu razneslo še glavo in še kaj, sem podobne nadaljnje poizkuse prepovedal. Kot smo se pričeli, so bili lokostrelci odlični. Z loki in puškami predvsem preganjajo ptice, ki jim kradejo zrno po siromskih njivah. Marsikatera konča nato v ponvi. Na poti do Utula skoraj nismo opazili ptic, tako temeljito so jih pospravili.

Pred večerom smo tudi že dobili nove nosače za naslednji dan, ko nas je čakalo 1200 m vzpona na Zani An in nato skoraj prav toliko spusta do naslednjega naselja. Potem, ko so poslednji žarki zahajajočega sonca očarili čudovito oblikovane ledene vrhove Buni Zoma na nasprotni strani doline, smo zlezli v spalne vreče in po napornem dnevu zaspali kot ubiti.

Na poti proti Zani Anu — 3895 m. V ozadju skupina Buni Zom

Hotelsko podjetje
GORENJKO
Jesenice

DAJE V NAJEM

DOM POD GOLICO
Planina pod Golico
nad Jesenicami.Vse informacije dobijo
interesenti na upravi pod-
jetja na Jesenicah, Pre-
šernova 16, kamor naj
dostavijo tudi ustrezne
ponudbe.

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)

230

IV. DEL

Treba bo biti previden, čeprav bom tudi tu ostal to, kar sem... Človek ne more zlesti iz svoje kože, če ima na sebi delavsko. Ta pa noče več na sebi prenašati biča in krivic... V Grosuplje pojdem. V tovarni Motvoz so mi sodrugi našli delo...

»Pahor mrtev?« razmišlja Slavko še zvečer v srečanju z Vidmarjem. Do večernega dolenjskega vlaka je bil z njim. Vprašal ga je o tukajšnjih razmerah in sam uganil, da Slavko ne more biti zadovoljen z njimi.

— Sin komunistke si. Tudi ti moraš postati komunist.

Zakaj ni Vidmarju povedal, kako je z mamo. »V Berlin bo šla. Z buržujem se bo poročila. Ne bo ostala komunistka.« bi mu Slavko najraje rekel tako, kakor si zdaj govori, ko je sam. Mama se mu je odtujila.

Tako čuti in se ne vprašuje, če morda ni do mame krivičen. Ali pa jo premalo pozna? Ne ve, da mama ne bo nikoli pozabila na svoje prepričanje in mu pokazala hrbta in da bo prišel čas, ko bo tudi sam začel resno razmišljati o komunizmu in ne kakor sedaj, ko mu komunizem prav nič ne pomeni in razmišlja o njem samo v zvezi s Pahorjem, ki je bil komunist in ki zdaj že štiri dni počiva v grobu.

»Uboga Pahorjeval! Tako rada ga je imela. Tako dober mož in žena sta si bila,« primerja ta zakon z zakonom, ki sta ga živela tata in mama in ki se je končal v sovraštvu, ki ga zdaj zlivata, drug na drugega, kakor da se hočeta osvoboditi občutja krivde. »Ja, občutja krivde,

ki jo čutita drug pred drugim ali pa jo valita drug na drugega samo zato, da bi jima jaz dal odvezo za greh, ki sta mi ga storila in ga še delata pred menoj.«

Toda o tem ne bo več razmišljal. Tako je sklenil že na Bavarskem, a še bolj potem, ko se je mama vrnila iz Nemčije in se za nekaj ur ustavila pri njem v Ljubljani.

»Je vsaj videla gnezdo, v katerem živim. Pa je ni gnilo, prav nič gnilo,« ji Slavko zameri še sedaj, ko še v tej, po usnju in čevljarški smoli zaudarjajoči luknji kakor sleherni večer pripravlja ležišče. »Sicer pa ji nisem povedal, da spim v tem smradu. Toda, kaj bi se smilil sam sebi? Večno ne bo tako,« si daje pogum, potem pa se mu misli zopet raznežijo v sanjarjenje o lepi Marjetki, ki ji je napisal svojo prvo pesem.

To pesem ponavlja kakor večerno molitev.

»Marjetka, Marjetka, Marjetka,« šepeta že v sanjah.

In tako prihajajo in tečejo novi dnevi.

In sleherni dan je nova pesem ljubezenskega hrepenenja. Pred velikonočnimi počitnicami jih ima že za cel droben zvezek. Prepisal jih bo na lep bel brezlesni papir. Potem bo skušal zbrati pogum in lepopisno prepisane pesmi izročiti Marjetki. Zdaj že ve, kje je njen dom. Vsak večer hodi v bližini vile, ki je nedaleč od vile, kjer stanujejo Klavdovi. Že dvakrat je srečal Marjetko, ko se je vračala z notami pod roko od pouka klavirja. Ni je ustavil in nagovoril. Tega si ni še upal. Samo pozdravil jo je in bil srečen, ker mu je odzdravila.

Tudi nocoj se bo vračala od klavirske ure, upa Slavko in se že celo uro spreha v bližini vile v pričakovanju, da bo doživel že tretjič srečanje z njo, ki mu zadnje čase s svojo nežno lepoto napolnjuje vsa čustva in misli. Tudi lepopisno napisani snopič svojih pesmi ima s seboj. Nocoj jih ji bo izročil.

»Samo da je ne zgrešim,« opazuje Slavko ljudi, dokler ne zagleda Marjetke, a ga spreleti mraz. Marjetka ni sama. Karli jo spremlja. »On?« se Slavko začudi in obstane kakor vkopan, čeprav bi se rad obema izognil. Ne more

se. Že sta pred njim. Pozdraviti ju mora. »Dober večer,« mu glas trepetaja.

»Ho, ti si. Že dolgo te nisem videl,« se Karl ustavi, Marjetka pa stopi korak vstran, ne da bi pogledala Slavka. »Kako si?« vprašuje Karl in z moško narejenostjo vleče cigareto.

Slavko ne more odgovoriti. Proti Marjetki gleda.

»Grem,« pravi Marjetka. »Da boš jutri točen Karli!«

»Bom, ljubica,« ji Karli nagajivo in bahavo pomežikne. Bahavo zaradi Slavka.

»Ljubica ji praviš?« plaho vprašuje Slavko in strmi za Marjetko.

»Bi ji ne smel? Moja punca je.«

Slavku je, kakor da bi ga Karli udaril z bičem.

»Tvoja?«

»Moja! Kaj pa ti je?« ga gleda Karli.

»Nič, nič... Poznam jo.«

»Poznaš?« mu Karli ne verjame.

»Pri Ledvičniku sem jo videl.«

»Pri veletrgovcu Ledvičniku? Kako ga poznaš?«

»Ferdinanda inštruiram.«

»Ferdinandova sestrčina je.«

»Vem,« pravi Slavko kakor odsoten.

»Torej gledaš za njo?«

Slavko molči.

»Si zaradi nje tu?«

»Ne... ne,« izjclja Slavko.

»Bi te tudi ne marala. Name je nora. Da mi kar hočem. In ljubiti zna,« mlaskne Karli kakor kak poznavalec vinske kapljice pri pokušanju vin.

Slavku pa je, kakor da se zibajo tla.

»Če mi ne verjameš, lahko prideš jutri na Rožnik. Lahko naju boš kupal.«

»Taka je torej?« mu Slavko verjame.

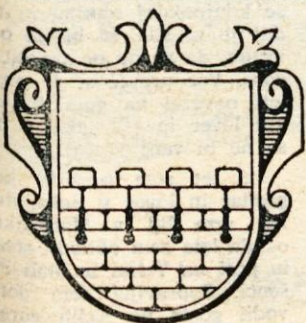
»Kakor vsaka; fant,« pravi Karli moško.

»Kakor vsaka?«

»Torej si se vendarle sprehajal zaradi nje tu?« ugame Karli.

»Ne, ne,« noče Slavko priznati.

»Kaj pa imaš tu?« kaže Karli na snopič.

650 let Tržiča

Za domačini Jakobom Peharcem, Petrom Hicingerjem, Jožefom Kraglom in drugimi, ki so se ob svojem času tako zavzeto posvečali tržiški preteklosti, je dobil Tržič prvega raziskovalca njegove zgodovine, ki ni bil domačin, v Karlu Miklitschu. Rodil se je leta 1875 v vasi Trava v Dragarski dolini. Kot mlad učitelj je prišel v Tržič leta 1899 in ostal tu do svojega odhoda v Kočevje leta 1913. V Carniolu (nove vrste letnik III, zv. 4) je leta 1912 objavil listino, s katero grof Auersperg ureja tržiško samoupravo in razmerja med njim in njegovimi podložniki, od leta 1492 svobodnimi tržiškimi meščani. Listini, ki nosi naslov Normale für die landesfürstliche Bürgerschaft... des Markts Neumarkt, je Miklitsch napisal uvod (str. 256—257), ki ga je vredno prevesti.

»Zaradi zaslug, ki sta si jih bila pridobila Jurij Lamberg in Lovrenc Paradeiser — gospoda Altguttenberga in Neuhausa — leta 1462 pri osvoboditvi cesarja Friderika III. iz rok upornih Dunajčanov, je dobil Tržič leta 1492 posebne tržne pravice in svoboščine. Neki rokopis iz leta 1537 pravi, da je bil prej »le vas in mu je po njuni (Lamberga in Paradeiserja) zaslugi cesar Friderik slavnega spomina izkazal milost ter je postala ta vas svoboden trg.«

Glede na podložništvo ni prišlo s povzdigo v trg do nobenih sprememb; slejkoprej so bili tržiški meščani podložni gospodstvu Altguttenberga in Neuhausa, ki sta imeli tudi sodno oblast. Pač pa niso bili, potem ko so dobili tržne pravice, več tako brezpravno prepušteni samovoljnosti zemljiške gospodke kot dotlej. Pogosto so se bili primorani v obrambo svojih pravic zoper gosposko pritožiti, da jim krati njihove svoboščine. Čim večjo blaginjo je meščanstvo dosegalo, čim več je pridobivalo moči, tem večji vpliv je dobivalo na upravljanje trga; popolne neodvisnosti v upravljanju, kot so jo imela mesta, Tržič ni dosegel, čeprav je bil v marsikakem pogledu mestom povsem enak, kar dokazujejo naslednji podatki.

Pogostno poseganje deželanov v trgovino in obrt v začetku 17. stoletja je prisililo kransjska mesta, da kaj ukrenejo (Ivan Vrhovec, Ljubljanski meščanje v minulih stoletjih, pag. 169).

24. marca 1620 so se sešli zastopniki vseh kranskih mest v mestni hiši v Ljubljani, da bi razmislili, kako preprečiti nered, ki se je bil razpasel Sklepe, ki so jih bili sprejeli, so razglasili kot obvezne; vsi udeleženci posveta so se obvezali, da se jih bodo najstrože držali. Toda ko so se ti zastopniki 6. avgusta istega leta ponovno sešli, da bi ugotovili učinek zadevnih sklepov, se je pokazalo, da se meščani sami nič ne brigajo za sklepe in da se ne drže dogovorjenega. Ukrepe, ki so jih bili sprejeli 24. marca, so znova potrdili, tistim, ki bi ravnali v nasprotju z njimi, pa je zbor zagrozil z izključitvijo iz zveze mest. Zlasti Tržičanom in Litijčanom je bilo zabičano, naj se čim natančneje drže sklepov in se ravna po njih. Iz tega jasno razvidimo, da sta imela ta dva trga določene mestne pravice.

Mesta, ki so spričo cvetoče trgovine obogatela in postala deželnim knezom ter duhovnim in svetnim gospodom neizčrpen denarni vir, so privolila v nove davke za pridobljene svoboščine in tako kmalu dosegla, da so lahko sama volila svoje oblastnike in se povsem neomejeno sama upravljala; celo sodstvo so si osvojila. Podobno je bilo z mnogimi trgi. Tržič je ostal vedno podrejen vsakokratni zemljiški gospodi, dokler ni bila za Marije Terezije izvedena ločitev sodstva od uprave.

Kolikšen delež so imeli tržiški meščani pri upravljanju trga, spoznamo iz določb, ki jih je izdal grof Marija Jožef Auersperg kmalu potem, ko je prevzel gospostvo (19. aprila 1777). Po določbah listine, ki so zlasti v socialnopolitičnem pogledu prav zanimive, so bili na čelu tržne občinske uprave trije predstojniki — 1 načelnik in 2 podnačelnika — ki so jih izvolili vsi meščani pod predsedstvom vsakokratnega oskrbnika za tri leta.

Le-ti so skrbeli za vodenje občinskih zadev v skladu z omejitvami, ki jim jih je postavilo zemljiško gospostvo. Posebno velike moči predstojniki nikakor niso imeli, zakaj pooblastila, ki so jih imeli, je omejevala določba, da morajo za vsak ukrep, ki ga napravijo, dobiti poprej soglasje oskrbnika. Mimo tega pridržka, pa so imeli predstojniki v svojem območju zlasti pravico odločati o prošnjah za sprejem v meščanstvo, spregledovati revnim meščanom davke, poravnovati na prvi stopnji spore, ki so zadevali obrt ali tržne pravice, končno so imeli pravico kaznovati z globo do 2 goldinarjev peke, kramarje, gostilničarje in mesarje, če so pri pregledu meril in uteži ugotovili, da se ne ujemajo. Dolžni so bili braniti po svojih močeh pravice in svoboščine meščanov; tako so strogo pazili, da ni nihče izdeloval in prodajal ne v trgu samem ne v območju četrh ure zunaj njega izdelkov, katerih izdelava je bila pridržana mestnim obrtnikom, razen v semanjih dneh.

Za svoj trud niso predstojniki prejeli nobenega plačila, bili pa so oproščeni za čas opravljanja svojih uradnih dolžnosti vseh davkov, nastanjanja in drugih bremen meščanov. Le za posle nastanjanja, ki so jih predstojniki opravljali izmenoma, je bila določena plača.

J.R.

...Prihajajoči sončni svit je oblit z lesketajočo se svetlobo bahavo petelinovo perje. Vsa zavzeta sta začudeno strmela v biser temnih gozdov. Šopiril se je visoko pod vrhom na koncu veje, se prestopal in stegoval pojočo glavo vzhajajočemu soncu v pozdrav.

Lovec je dvignil orožje. V znamenje hrepeneče pomladne ljubezni je surovo odjeknil strel. Veliki ptici je omahnila glava. Zdrsela je po vejah in hrupno padla pred njiju. Obležala je negibno sredi snežene zaplate, orošene z drobnimi kapljicami svetlordeče krvi. Ptičji zbor je utihnil.

Lovec se je okorno sklonil, odtrgal smrekov vršiček in dal ptici zadnji grizljaj, da bi opral svojo krivdo. Ob pogledu na mrtvo lepoto mu je bilo grenko pri diši.

Na vzhodu je prav tedaj vžšlo veliko blesteče sonce.

(Tone Svetina, Poslednji spev)

Lov - pot v davnino in pot v prihodnost

V teh vročih poletnih dneh je v Kranjski gori polno turistov od vseh strani: hoteli, zasebne sobe in počitniški domovi so zasedeni. Gostje prihajajo in odhajajo ali pa se na poti mimogrede ustavijo in pomudijo ob pogledu na vas in njeno okolico. Gostinci so ustrežljivi, a preveč zaposleni, da bi se zapletli v pogovor. Še manj je do pogovora domačinom, saj je dela na poljih kar preveč in je ob lepem vremenu kar škoda zamujenega trenutka, saj je delo le sedaj najprej in najbolje opravljeno. Večkrat smo oni dan potrkali na vrata in skoraj vedno smo dobili kranjskogorski odgovor »ga pa ni dama«. No, in nazadnje smo se odločili, da vam tokrat predstavimo kranjskogorske lovce. Zanje se nismo odločili povsem naključno, ampak dovolj upravičeno: pred nedavnim so namreč praznovali 25-letnico obstoja svoje lovske družine.

Andrej Tarman

LOV JE STRAH IN RESNICA

»Lov pomeni vrnitev človeka v svoje izhodišče, v narocje matere narave. Lov je začudenje, lov je radost in bolečina, strah in resnica, lov je popotovanje v davnino in pot v prihodnost, je življenje in smrt v svojem nikdar odkritem bistvu!« je zapisal pisatelj in lovec Tone Svetina v spominsko knjigo lovske družine Kranjska gora ob praznovanju njene 25-letnice.

»Kako plehka in nepomembna se mi zdi tista splošna označba za lov,« pravi prvi in še sedanjí predsednik lovske družine Kranjska gora, Andrej Tarman, »kako siromašno zveni definicija, da je lov za posameznika razvedrilo, šport, za družbo pa le gospodarstvo. Pravemu lovcu pomeni sladki strup, strup, ki ga z nepremagljivo silo vleče v kraljestvo gora. Tam občuti naravo in zaznava vsak njen utrip, ki vsakokrat znova in znova preseneča, mu vliva upanja, ga prestraši in razveseljuje in plemeniti. Lov ni le streljanje ali želja po trofejah. Lovcu pomeni veliko več. Visokogorskega lovca vleče v gore zgodaj spomladí, ko se začne narava prebujati in sliši peti petelina, z nezadržano silo se v gore napoti jeseni, ko občuduje kralja gozdov, jelena, v roku. Najbolj prijetno pa se meni zdi tedaj, ko okoli Martina zapade prvi sneg, tedaj svatujejo naši gamsi. Ta lepota narave, ta čuda življenja v njej, to umiranje in porajanje novega življenja, ta samota lovca na njegovih poteh je najbolj čudovita, najlepša dobrina tega sveta.«

OD RATEČ DO RODIN

»Povejte, Andrej, kako je bilo v prvih začetkih ustanovitve lovske družine Kranjska gora?«

»1946. leta smo jo ustanovili. Pravzaprav sta bili tedaj na tem področju dve lovske družini: lovska družina Kranjska gora in lovska družina Gozd-Martuljek. Ob ustanovitvi sta imeli večje področje kot danes. Kranjska gora je imela poleg dela Karavank še Planico, Malo Pišenco, Veliko Pišenco, Črni vrh, sosednja lovska družina pa Karavanke do Belce ter ves Martuljek in Slemen. Že naslednje leto je nastala nova razmejitev, pri kateri sta obe družini izgubili svoja lovišča v Julijcih. Z novo razmejitvijo je bila posebno prizadeta naša družina, ki v delu Karavank ni imela najbolj važnih gamsov in nasploh divjadi. Prav to pa je bilo vzrok, da sta se družini združili. Tako je potekalo visokogorsko lovišče v Karavankah od tromeje in v Belci do Jevce. S tem mejimo 18 kilometrov s sosednjimi lovci na Koroškem.«

»Kakšne so bile naloge in namen dela lovske družine?«

»Glavni namen je bil v tem, da se poveča število divjadi v loviščih. V naših loviščih je bilo najti prav vso visokogorsko pernatost in parkljusto divjad, vendar smo vedno težili k še večjemu številu. Obenem pa smo v družini skrbeli za utrjevanje pravilne lovske etike med članstvom in vplivali ter opozarjali lovce na pravičnost in poštenost pri lovu.

Na vsem lovišču imamo postavljenih dosti krmišč za divjad, za srnjake, jelene in gamse. Krmišča segajo celo v visokogorsko gorovje. Napravili smo tudi precej steza in s prostovoljnimi delom članov postavili dve lovske koči: za Lepim vrhom in na Brvogih nad Kranjsko goro.

Pred dvema letoma je v našem lovišču nastala precejšnja škoda, ker so gamsi oboleli za gamsjo slepoto. Ta bolezen je razredčila gamsove vrste, vendar je v lovišču gamsov danes že kar dovolj.«

NAJVEČ LOVSKIH TROFEJ

Po 12-letnih statističnih podatkih je lovska družina Kranjska gora po pravilnem odstrelu divjadi, po lovskih

trofejah, prva na Gorenjskem. Poprečna starost gamsov v loviščih je 10,6 let. Prav gotovo si bomo tudi v prihodnje prizadevali, da bomo v lovišču kar najbolj gospodarili, ohranjevali naravo v njeni prvobitnosti za nas in za zanamce. Svoje lovišče bomo v prihodnosti popestrili še s svizci, ki naj bi oživljali naše najbolj zahodne Karavanke. Dopolnjevali bodo že tako raznovrstno podobo divjadi in skupaj z orli, jeleni, gamsi, srnjaki, mladimi petlini in velikimi petlini izpopolnili sliko našega lovišča.«

»Kako ste praznovali tako lep jubilej lovske družine?«

»Razvili smo svoj prapor, ki ima simbol gamsa z Martuljkovo skupino in odprli svojo lovsko razstavo. Razstava je bila odprta teden dni in si jo je poleg domačih gostov ogledalo tudi veliko domačih in tujih turistov,« nadaljuje z nemalo ponosa Andrej Tarman in brž odhiti po knjigo vtisov z razstave. Knjiga je polna pohval, zahval in toplih želja za delo in uspehe v prihodnje. Predsednik lovske zveze Slovenije Rado Pehaček je zapisal: »Prijetno sem presenečen, da ena sama naša lovska družina lahko vsem lovcem in gostom pokaže toliko kulture, toliko lovske tradicije na tako majnem prostoru.« »Vse priznanje lovske družine Kranjska gora,« piše Tone Svetina, pisatelj, »ki je skrbela pri oblikovanju in razvijanju visokogorskega lovca, nosilca človeških vrlin in narodovega ponosa.«

Andrej Tarman je govoril zanosno, besede so bile vedno pravilno postavljene, iz vsega pa je izžarevala resnična predanost in ljubezen do lova. Ko je govoril o delu in liku pravega lovca, so se mu v zgubanem obrazu oči prijazno iskriale. Čakalo ga je delo na polju, a v mislih je bil v svetu gamsov in jelenov, slišal je petje ruševca in občutil opojnost samotne gozda. In neizmerno rad bi kot župancič zapel:

»A jutri pojdem na goro,
naj se oči mi napijo
višin, daljin — da z bleskom
tem
nasproti pojdem hudim
dnem.«

Franc Žerjav

LOVEC IN GOZDAR

Domačin Franc Žerjav se je s svojimi 73. leti že skoraj umašnil iz aktivnega življenja lovske družine, vendar ga še kdajpakdaj zamika in tedaj je ni sile, ki bi ga odvrnila, da se ne bi napotil v gore. Vse preveč se je pred leti navezal na gorski svet, kot lovec in kot gozdar, da se ne bi vanj vračal.

»13 let sem preživel kot gozdar in lovec v Belci, dve leti sem bil v Martuljku, ostala leta sem obhodil steze in poti na Veliki in Mali Pišenci. Popravljaj sem poti, vodil goste po naših gorah in skrbel za divjad. Spominjam se, kako smo nekoč na Srednjem vrhu našli tri tihošapce, ki so prenašali saharin. Zasul jih je plaz, odpeljali smo jih v dolino in pokopali na našem pokopališču. Tu je pokopanih kar precej domačih in tujih planincev, ki so se ponesrečili in vse grobove oskrbujejo. No, za nekega pred vojno ponesrečenega turista vsako leto dobivamo od njegove družine v Avstriji nekaj denarja in zadovoljni so, da je grob lepo oskrbovan.«

Franc Žerjav pozna skrivnosti gozdov in naših gor. Se vedno je trden in žilav, odločen in vztrajen. Nasploh se mi zdi, da lovci ne morejo zatajiti, kdo in kaj so: izda jih dolg, krepak in trden korak, razoran in od sonca ožgan obraz, živahne in bistre oči in tople besede, ko govore o naših gorah in divjadi.

D. Sedej

TREVISO (Italija)

Odlični motorji za razne stroje, predvsem pa za BCS kosilnico, in za enosne traktorje domače proizvodnje tip »Maček«.

NASVIDENJE NA GORENJSKEM SEJMU V KRANJU OD 6. DO 17. AVGUSTA 1971

Vsa strokovna in komercialna pojasnila vam nudi Agrotehnika v Ljubljani, Celju, Mariboru, Murski Soboti, Ljutomeru, Poreču, Zagrebu, Beogradu in na sejmu v Kranju. Nadomestni deli zagotovljeni.

MILANO (Italija)

Najnovejša motorna kosilnica mod. 622, — II. serija, motor ima 13 KM. Stroj ima menjalnik s 4 prestavami. Jamstvo je 3 leta za vse dele, ki so v oljni kopeli in 1 leto za ves stroj. Lastnik ima 2 brezplačna servisna pregleda. H kosilnici je mogoče kupiti še 9 priključkov. Pogon na bencinski ali Diesel motor.

MILANO (Italija)

Za nego vrtnih trate: ročna, motorna in električna kosilnica.

CARLO PESCI

FERRARA (Italija)

Nakladalnik EC z 11 priključki:
• zajemalka za kopanje jarkov • grablje za pesek, gramoz, zemljo, čiščenje jarkov • klešče za nakladanje gnoj, pese, vreč itd.

GENERALNO ZASTOPSTVO
IN KONSIGNACIJE

agrotehnika

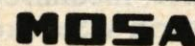
IMPORT-EXPORT

Ljubljana,
Titova 38

LUZZARA (Italija)

Traktorji in motokultivatorji
Poseben traktor s pogonom na vsa 4 kolesa MT 65. Motor: Diesel, 4 taktni, 30 do 40 KM, 8 priključkov.

MILANO (Italija)

Prenosni avtomatski varilni aparat za razna montažna opravila na terenu.

GUNZBURG NA DONAVI
(Zahodna Nemčija)

ZA TRAVNIKE NA NAGIBIH IN RAVNINAH:
Nenadomestljive samonakladalne prikolice z veliko zmogljivostjo od 16 m³ do 32 m³. Naprava za nakladanje napolni prikolico v nekaj minutah. Priporočamo silažne kombajne za koruzo in trošilce gnoj.

Traktor DEUTZ v Evropi največ kupujejo, ker je zanesljiv ter so-doben in poveča gospodarnost kmetije. Delo z njim je udobno, izbirate lahko med traktorjem z motorjem od 22 KM pa do 160 KM. Razni dodatki in priključki.

(Zahodna Nemčija)

ZA HRIBOVSE PREDELE:
kombi naprava Wiesel za košnjo, trošenje, obračanje in zgrabljanje ter za trošenje rudninskih gnojil. Motor ima 9 KM; motorna kosilnica ALPINIST od 6 do 7,5 KM in s težo 150 kg z obračalnikom.

ZA VSE PREDELE:
tračni obračalnik HEUBLITZ za trošenje redi, obračanje, zgrabljanje in trošenje zgrabkov. Delovna širina od 2,25 do 2,50 m. Priporoča Kmetijski inštitut Slovenije.

VOGEL & NOOT
WARTBERG/MURTEL, STN.

OBIŠČITE NAS NA XXI. MEDNARODNEM GORENJSKEM SEJMU V KRANJU

SAVSKI LOG – NOVA HALA
OD 6. – 17. VIII.

lesnina

POHIŠTVO

Konfekcija
Mladi rod
Kranj

obvešča cenjene potrošnike, da
v svoji prodajalni v Tomšičevi
ulici prodaja letno otroško kon-
fekcijo po zelo znižanih cenah.

**Obiščite nas,
zadovoljni boste.**

murha

**Kmetijsko
živilski kombinat
Kranj**

na XXI. mednarodnem gorenjskem sejmu v Kranju v
prostorih v Savskem logu razstavlja in prodaja:

jedilna in tehnična olja
meso in mesne izdelke
mleko in mlečne izdelke
krompir in močna krmila
kmetijsko mehanizacijo domačih proizvajalcev

ZASTOPSTVO IN PRODAJA iz konsignacijskega skladišča v Kranju

SCHRÖCK

trošilci hlevskega gnoja 2,5–4 t
cisterne za gnojevko
samonakladalne prikolice od 15–25 m³

PASQUALI

traktorji, motokultivatorji, prekopalniki in kosilniki od 3,5–30 KM z vrsto raznih
priključkov

PRIPOROČAMO SE ZA OBISK!

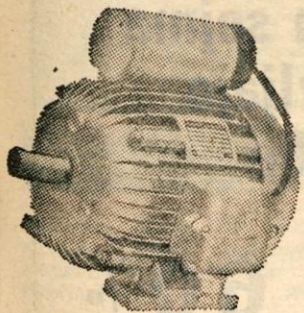
**POHIŠTVO
VRATA OKNA
ZAVESE PREPROGE
GOSPODINJSKI STROJI**

**21. GORENJSKI SEJEM
OD 6.-17. AVGUSTA
V SAVSKEM LOGU V KRANJU**

Prodajalne z modnim blagom sodelujejo na Gorenjskem sejmu v Kranju od 6. do 17. 8. 1971.
Obiščite nas v osnovni šoli Simona Jenka, kjer boste lahko ugodno kupili ženske kostime od 120,00 din
dalje in drugo modno blago po znižanih cenah

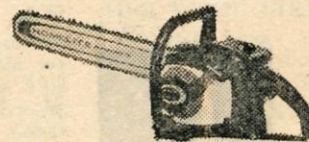

Kmetovalci in obrtniki, POZOR!

Elektrotehna Ljubljana, poslovalnica Kranj vas vabi na ogled svojega paviljona na Gorenjskem sejmu. Pripravili smo vam veliko izbiro elektromotorjev, motornih žag, vrtalnih in brusilnih strojev, ventilatorjev in hidroforjev, agregatov in drugih električnih orodij po ugodnih cenah.

Vse ostalo blago široke potrošnje vam nudimo v veliki izbiri v prodajalni Elektrotehna, Kranj, Prešernova 9.

Vsak dan od 16. do 18. ure demonstracija motornih žag — strokovni nasveti.

Na svidenje v paviljonu ELEKTROTEHNE

Uprava javne varnosti v Kranju bo na javni dražbi v sredo, 11. avgusta 1971, prodala naslednja osnovna sredstva:

2 osebna avtomobila

zastava 1300, letnik 1967 in 1968, izklicna cena 10.000 in 12.000 din

3 osebne avtomobile

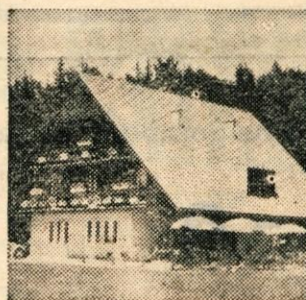
zastava 750, letnik 1967 in 1968, izklicna cena 8.000 in 9.000 din

nekaj pisarniškega inventarja:

mize, risalne garniture, stojala za fotoaparate in podobno

Začetek dražbe bo ob 15. uri pred garažami skupščine občine Kranj.

Iz pisarne UJV v Kranju

Vabi vas hotel Letališče Brnik in novo urejeni Brniški gaj

Hotel obratuje od 11. do 23. ure. Primeren za zaključene družbe.

Gaj je zelo primeren za kolektivne piknike, družinske in krajše izlete.

Ob ugodnem vremenu od otvoritve 7. avgusta dalje vsako nedeljo ples ob živi glasbi.

Postreženi boste z zajamčeno pristnimi vini in jedili na žaru.

Obiščite letališče Brnik!

KOVINOTEHNA

Reklamna prodaja

Kje?

v paviljonu Kovinotehne Celje, blagovnica Fužinar Jesenice, in sicer v novi hali v Savskem logu v Kranju

Kdaj?

v času Gorenjskega sejma od 6. do 17. 8. 1971

Kaj?

hladilniki Gorenje 135 I Ia. od 1.100 din dalje
pralni stroji Gorenje Ia. od 2.299 din dalje
televizorji Gorenje črno-beli od 3.087 din dalje

Poleg tega nov proizvodni program Gorenje Velenje
HLADILNIKI, PRALNI STROJI, STEDILNIKI, PEČI, TELEVIZORJI
... in še marsikaj zanimivega in primerneza za res ugoden nakup

Zakaj?

izredni popusti pri nakupu z gotovino
krediti brez obresti in porokov
brezplačna dostava na dom

REKLAMNO TOVARNIŠKO ZNIŽANJE STROJEV Z LEHOTNO NAPAKO

Vaš nakup bo za-
res ugoden
edinole v pavi-
ljonu blagovnice
Fužinar

**GORENJSKA
OBLAČILA KRANJ**

**v novi hali Gorenjskega sejma
v Savskem logu razstavljajo
in prodajajo svoje izdelke**

ZNIŽANE CENE DO 60%

UGODEN NAKUP ŽENSKIH OBLEK, PLAŠČEV, KOSTIMOV IN KRIL

Ko kupujete pohištvo ne pozabite obiskati paviljon

ŠIPAD - a

na Gorenjskem sejmu hala A

Izkoristite

- ugodne cene
- 5 % sejemski popust
- brezplačna dostava do 15 km
- potrošniški kredit do 10.000 din z 2-letnim odplačilom in 20 % pologom

Cenjeni potrošniki!

Obiščite naš paviljon na XXI. mednarodnem Gorenjskem sejmu v Kranju od 6. do 17. avgusta v Savskem logu, hala A

Veletrgovina Živila Kranj

Razpisna komisija pri

**KOMUNALNEM ZAVODU
ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE
Kranj**

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. referenta
za nakazovanje invalidsko pokojninskih dajatev,
delovno razmerje za določen čas;
2. administratorja
za izpostavo v Škofji Loki;
3. administratorja
za delovno mesto v Kranju;
4. administratorja
za delovno mesto v Kranju.

Za vsa razpisana delovna mesta se zahteva po sklepu o sistematizaciji delovnih mest srednja izobrazba.

Ponudbe z dokazili o izobrazbi in opisom dosedanjih delovnih mest sprejema Razpisna komisija 15 dni od dneva objave razpisa.

Na XXI. mednarodnem gorenjskem sejmu v Kranju od 6. do 17. 8. vam s posebnim sejemskim popustom po znižanih cenah nudimo ženske in moške čevlje po najnovejši modi.

Obiščite nas na razstavišču I. Savski log in razstavišču II. šola Simon Jenko

KERN STANKO, modno čevljarstvo, Kranj, Partizanska cesta 5.

**PROJEKTIVNO
PODJETJE
KRANJ**

CESTA JLA 6/I
(nebotičnik)

**IZDELUJE
NACRTE
ZA VSE
VRSTE
GRADENJ**

mali oglasi

PRODAM

Prodajam okrog 2000 kosov strešne OPEKE bobrovec. Rozman Janez, Reteče 7, Skofja Loka 3941

Prodajam 7000 kosov navadnih ZIDAKOV (Bobovek). Rozman, Stražišče, Gasilska 2, Kranj 3942

Prodajam DESKE, PUNTE, BANKINE, 1000 kg betonskega ZELEZA premera 10 mm, 500 kg CEMENTA in garažna, dvigalna, železna VRATA. Skokova 9, Kranj 3943

Prodajam MACESNOVE DESKE 20 mm in SMREKOVE 25 do 50 mm. Naslov o oglašnem oddelku 3944

Prodajam hrastovo SPALNICO za 90.000 S din. Dobro Stane, Zg. Bitnje 168 pri gasilskem domu 3945

Prodajam poravnano RZENO SLAMO. Repinc Miha, Zg. Vetrno 3, Tržič 3946

VALILNICA NAKLO razprodaja do 25. avgusta eno leto stare KOKOSI pasme leghorn in rjavke po 20 din 3944

KUPIM

Kupim BETONSKI MESALEC z dvigalom ali brez. Podgoršek Primož, Vide Šinkovčeve 6, Kranj 3947

MOTORNA VOZILA

Ugodno prodajam FIAT 600 po generalni. Ogled popoldne v Hrastju nasproti gostilne pri Gabru 3948

Prodajam dobro ohranjeno campagnolo — KOMBI. Informacije na naslov: Langerholc, Moša Pijade 3, Kranj

Ugodno prodajam dobro ohranjen FIAT 600 D. Informacije od 15. ure dalje na telefon Kranj 23-331 ali Štucin, Stražiška 3 3950

VW 1300, letnik 1969, v dobrem stanju, prodajam za delno plačilo v devizah. Hvasti Alojz, Kranj, Kečetova 18

Prodajam FIAT 750, letnik 1964. Galetova 5, Kokrica

Prodajam PEUGEOT 404, prevoženih 38.000 km. Debelak Marija, Kranj, Kidričeva 57 3965

Prodajam FIAT 750, letnik 1968, prevoženih 37.000 km. Cena ugodna. Milič Jablan, Sorlijeva 10, Kranj 3966

STANOVANJA

Takoj sprejemam na hrano in STANOVANJE mlado dekle. Ostalo po dogovoru. Ivanka Košir, Kovor 74, Tržič

ZAMENJAM DVOSOBNO STANOVANJE v Radovljici za enakovredno v Kranju. Stanovanje je na mirnem sončnem kraju in je družbeno last. Menjava je možna sporazumno z lastnikom. Naslov v oglašnem oddelku

Bodoča mlada zakonca iščeta SOBO in KUHINJO ali samo večjo sobo. Nudita 5000 din predplačila. Naslov v oglašnem oddelku 3954

POSESTI

Prodajam PARCELO (500 m²), primerno za vikend v okolici Novega mesta. Dule Franc, Cesta JLA 11 a, Kranj 3955

HISA v središču Kranja, Cankarjeva 12 se zaradi bolezni in starosti takoj proda. Primerna je za večje trgovske, obrtne, gostinske dejavnosti in za podjetja. 3956

V Kranju ali bližini kupim ZAZIDLJIVO PARCELO. Naslov v oglašnem oddelku 3957

ZAPOSLOTVE

Iščem UPOKOJENKO za varstvo dve leti starega otroka. Nuđim hrano in stanovanje v Radovljici. Naslov v oglašnem oddelku 3958

Iščem ŽENSKO za varstvo pet mesecev starega sina v dopoldanskem času v Stražišču. Lahko tudi vsakih 14 dni. Plačilo po dogovoru. Zanosnik, Skofjeloška 37, Kranj 3959

Takoj zaposlim več priučenih DELAVCEV in DELAVK na ekcentričnih stiskalnicah. Plača po dogovoru. Ponudbe poslati pod »priučenim« 3960

IZGUBLJENO

Našla sem žensko KOLO. Naslov v oglašnem oddelku 3961

OSTALO

Nujno potrebujem 1600 din za 18 mesecev. Vrnem 1750 din. Naslov v oglašnem oddelku 3962

Prosim nepoznano voznico vozila zastava 750, pričo nesreče, ki se je pripetila 6. 8. 1971 v Naklem pri Kranju, da se javi na naslov Lebar Vladimir, Rečiška 20, Bled 3963

CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da bo zaradi kolektivnega dopusta delavnica zaprta od 16. avgusta do 6. septembra 1971. Kern Stanko, modno čevljarstvo, Kranj, Partizanska 5 3967

Kranj CENTER

11. avgusta premiera franc. barv. filma LJUBIM TE, JAZ TE BE NE ob 16., 18. in 20. uri

12. avgusta amer. barv. film LADJA FANTOM ob 16., 18. in 20. uri

13. avgusta amer. barv. film LADJA FANTOM ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIC

11. avgusta franc. barv. film OROZNIK SE ŽENI ob 18. in 20. uri

12. avgusta amer. barv. CS film DAN NEVARNEGA REVOLVERJA ob 18. in 20. uri

13. avgusta špan. barv. CS film 7 ŽENA ZA 7 KAVBOJEV ob 18. uri, premiera jugosl. filma POTOVANJE NA MESTO NESREČE ob 20. uri

Tržič

11. avgusta premiera angl. barv. filma SMESNE STVARI SO SE ZGODILE NA POTI V FORUM ob 18. in 20. uri

12. avgusta angl. barv. film SMESNE STVARI SO SE ZGODILE NA POTI V FORUM ob 18. in 20. uri

13. avgusta amer. barv. film PO SLEDOVIH VELIKE KARAVANE ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

11. avgusta amer. barv. film RIO BRAVO ob 18. in 20. uri

12. avgusta amer. barv. film RIO BRAVO ob 18. in 20. uri

13. avgusta angl. barv. film SMESNE STVARI SO SE ZGODILE NA POTI V FORUM ob 18. in 20. uri

Jesenice RADIO

11. avgusta špansko-franc. barv. CS film SERVANTES

12. avgusta italij. barv. CS film CLOVEK, PONOS, MASCEVANJE

13. avgusta nemški film ZAKONSKI CETVEROKOTNIK

Jesenice PLAVZ

11. avgusta italij. barv. CS film CLOVEK, PONOS, MASCEVANJE

12. avgusta ital.-franc. barv. film SERAFINO

13. avgusta ital.-franc. barv. film SERAFINO

Dovje-Mojstrana

11. avgusta amer. barv. film TUDI KONJE STRELJAJO

Kranjska gora

12. avgusta špansko-franc. barv. CS film CERVANTES

Javornik DELAVSKI DOM

11. avgusta ital.-franc. barv. film SERAFINO

Radovljica

11. avgusta dan. barv. film DEVICA IN VOJAK ob 18. uri, italij. barv. film VOJNA VOHUNOV ob 20. uri

12. avgusta šved. barv. film PIKA NOGAVICA NA SEDMIH MORJIH ob 20. uri

13. avgusta šved. barv. film PIKA NOGAVICA NA SEDMIH MORJIH ob 20. uri

Skofja Loka SORA

11. avgusta jug. barv. film KDOR POJE, NE MISLI SLABO ob 18. in 20. uri

12. avgusta amer. barv. film ODPADNIK SE VRACA ob 20. uri

13. avgusta amer. barv. film ODPADNIK SE VRACA ob 18. in 20. uri

Železniki OBZORJE

11. avgusta amer. barv. film VRNITEV V BATAM ob 20. uri

13. avgusta amer. barv. film DOLGI DNEVI SOVRASTVA ob 20. uri

MARKIČ KATARINA izdelava copat

vam nudi bogato izbiro moških, ženskih in otroških copat ter ortopedskih čevljev po ugodnih cenah na gorenjskem sejmu v Kranju

PRIPOROČA SE MARKIČ KATARINA, BECANOVA 1, TRŽIČ

Zahvala

Ob bridki izgubi našega ljubega moža, očeta, starega očeta, brata, strica in svaka

Janeza Gradišarja

mizarskega mojstra v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, g. župniku, gasilcem za lepe poslovilne besede ob odprtem grobu, zvezi koroških borcev za severno mejo ter vsem ostalim za izrečena sožalja, vsem, ki so ga počastili ob krsti, darovali vence ter ga pospremili na zadnje počivališče.

Zalujoči: žena Marija, hčerka Mira z družino, sin Janez z družino, sestre, bratje in drugo sorodstvo

Duplje, 4. avgusta 1971

Zahvala

Ob nenadomestljivi izgubi naše drage mame, stare mame in sestre

Marije Erzar roj. Obrulek

Robasove mame

se najtopleje zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, darovali vence in cvetje, ustno in pismeno izrekli sožalje ter v tako velikem številu spremili nepozabno pokojnico na njeni zadnji poti. Prav posebna zahvala duhovnikom iz Primskega in Cerkelj. Zahvala zdravniškemu in strežnemu osebju bolnice Golnik.

Zalujoči: hčerke Krista, Cilka, Micka, sinovi Mirko, Pavel in Rudl z družinami ter sestra in brata

Kranj, Pšenična Polica, 9. avgusta 1971

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1, stavba občinske skupščine. — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, ma- looglasna in naročniška služba 22-152. — Naročni- na: letna 32, polletna 16 din, cena za eno številko 50 para. Malj oglasi: be- seda 1 din, naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

nesreče

MOPEDIST PADEL

V četrtek, 5. avgusta, se je zgodila prometna nesreča na cesti III. reda v Srednji vasi pri Škofji Loki. Motorist Marjan Markelj je peljal od Poljan proti Gorenji vasi in v Srednji vasi zadel v škarpo, zaradi česar je izgubil ravnotežje in padel. Pri padcu se je hudo ranil in se zdravi v jeseniški bolnišnici.

NEPRIMERNA HITROST

V petek, 6. avgusta, je vozil voznik tovornega avtomobila Vladimir Božič iz Kranjske gore v Log. Tu ga je zaradi neprimerne hitrosti in vpliva alkohola na ostrem levem ovinku začelo zanašati. Vozilo se je prevrnilo. Voznik je bil le lažje ranjen.

ZALETET SE JE V DREVO

V soboto, 7. avgusta, se je pripetila prometna nesreča na cesti II. reda Kranj—Škofja Loka. Voznik osebnega avtomobila Janez Porenta iz Dorfarjev je vozil vinjen in z neprimerne hitrosti od Škofje Loke proti Kranju. Pri odcepu ceste za Crngrob ga je na preglednem ovinku zaneslo s ceste. Po 120 metrih vožnje po travniku se je zaletel v drevo. Porenta se je pri tem hudo ranil.

OTROK RANJEN

V soboto se je pripetila prometna nesreča na Bledu. Motorist Matija Mikulič je trčil v otroka, kolesarja Fabila Zollija, ki je nenadoma zavil na desno in s tem zaprl pot motoristu. Zollija je bil pri trčenju hudo ranjen in so ga prepeljali v jeseniško bolnico. Mikulič je bil le lažje ranjen.

SMRTNA NESREČA

V soboto, 7. avgusta, se je zgodila huda prometna nesreča na cesti Škofja Loka—Ziri, pri kateri je ena oseba izgubila življenje. Voznik osebnega avtomobila Janez Demšar je vozil od Gorenje vasi proti Škofji Loki. Na ravni cesti se je srečeval z dvema osebnima avtomobiloma. Pri tem pa je bil premalo pozoren in je zbil pešca Dragotina Perca. Perc je na kraju nesreče umrl.

ZBIL OTROKA

V ponedeljek, 9. avgusta, je v Senčurju na cesti II. reda zaradi neprimerne hitrosti voznik osebnega avtomobila Zdenko Vozelj iz Zagorja zbil 14-letnega dečka, ki je nenadoma skočil pred avtomobil. Vozelj je vozil z veliko hitrostjo. Deček se je hudo ranil.

MOTORIST UMRL

V soboto, 7. avgusta zvečer, se je pri železniški postaji na Jesenicah, na cesti maršala Tita, zgodila huda prometna nesreča. Motorist Hajdinjak Franjo je peljal proti Kranjski gori in pred križiščem pri restavraciji Triglav iz neznanega vzroka zapeljal s ceste ter trčil v drog javne razsvetljave. Med prevozom v bolnico je zaradi hudih ran umrl. —jk

Stop! Divjad na cesti

Vozniki motornih vozil se le bežno ozrejo na prometni znak, ki voznike opozarja na divjad. Srečanje avtomobilista z zajcem na cesti sicer ni nevarno (za voznike), ne moremo pa to trditi za motoriste in kolesarje. Že večkrat smo namreč lahko brali v časopisih, da je ta ali oni motorist padel, ker se mu je zapletel zajec med kolesa. Huje je, če je srna na cesti. Predlanskim je neka zdravnišnica z Gorenjske blizu Naklega povozila srno, ki jo je odbilo na vetrobransko steklo avtomobila, kar je povzročilo nesrečo. Tovrstnih nesreč sicer ni veliko, opozoriti pa kaže na dejstvo, da so avtomobilisti lani na slovenskih cestah povozili 746 srn. Tako govori statistika, v resnici pa je bilo na cestah uničenih še več srn. To pa je tisto, o čemer moramo razmišljati.

Po podatkih Milana Kemperla, direktorja Kozoroga iz Kamnika, so se v zadnjih le-

tihi pojavili novi, motorizirani divji lovci, ki puščajo težje posledice kot divji lovci v starih časih. Tako so lovski čuvaji v nižinskih predelih med Kranjem in Kamnikom že večkrat zapazili divje lovce v ranih jutranjih urah ali zvečer. Pripeljejo se z avtomobilom, z žarometi osvetlijo okolico in če v bližini opazijo srno, zajca ali fazana, streljajo na to divjad z malokalibrsko puško. Če divjad takoj pade, skočijo iz avtomobila, poberejo divjad in se hitro odpeljejo naprej. Letem je zelo težko slediti. Če je divjad samo obstreljena in zbeži, zbežijo tudi oni, ker se bojijo posledic, strel pa ljudje slišijo.

Življenjski prostor divjadi se nenehno zmanjšuje. Srečanje s srno na cesti naj bo prijeten dogodek, ne pa povod za nesrečo (včasih res neizbežno) ali divji lov.

J. Vidic

TRIGLAV KONFEKCIJA KRANJ

V avgustu razprodaja konfekcije po nižanih cenah

Strela udarila

V nedeljo, 8. avgusta, je udarila strela v stanovanje in gospodarsko poslopje Antona Pristova iz Zgornjih Gorij. Hišo in gospodarsko poslopje je ogenj uničil. Domači gasilci požara niso mogli preprečiti. Škoda znaša 500.000 dinarjev. —jk

VOZNIKI — IZLETNIKI
Izognite se gostemu prometu in zavijte na staro gorenjsko cesto.

V GOSTIŠČU POSAVEC
se boste dobro okrepčali in odpočili.

SPECIALITETA GOSTIŠČA: ribe, žabe, odprta vina.

Za obisk se priporoča
Veletrgovina
SPECERIJA BLED

KOVINOTEHNA Celje

Delovna enota Jesenice
Maršala Tita 1

razpisuje prosta delovna mesta:

1. šefa računovodstva
2. likvidatorja
3. kalkulanta
4. finančno materialnega knjigovodjo
5. 2 potnika za področje SR Slovenije
6. 2 potnika za področje SRH in SR Srbije

Pogoji:

- pod 1.: višja strokovna izobrazba ali srednja izobrazba ter praksa v tej stroki;
pod 2.: srednja strokovna izobrazba s prakso;
pod 3.: srednja strokovna izobrazba s prakso;
pod 4.: administrativna šola.

Osební dohodki po pravilniku. S stanovanjem ne razpolagamo.

Prijave s prepisi dokumentov o izobrazbi in delovni praksi naj pošljejo kandidati v 15 dneh po izidu razpisa na naslov: Kovinotehna Celje, delovna enota Jesenice, M. Tita 1. Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Letos smo se odpovedali sejmskemu vrvežu, KER VAM LAHKO BOLJE POSTREZEMO V NASI TRGOVINI.

Vabimo vas, da obiščete WOLLBAR pri kapucinski cerkvi v Celovcu (Klagenfurt, bei der Kapuzinerkirche).

Demonstracija najnovejših modelov svetovno znanih pletilnih strojev PASSAP.

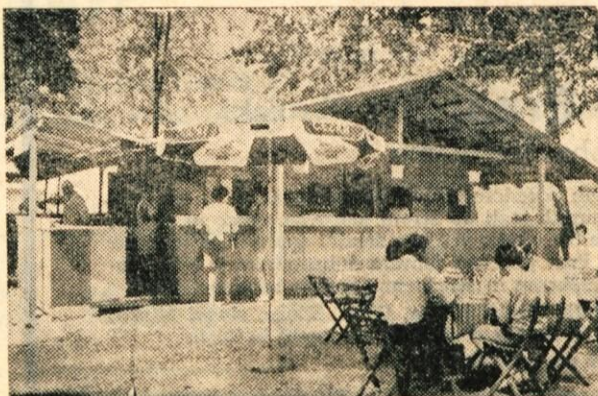
S predložitvijo tega oglasa vam odobrimo poseben sejmski popust.

GOSTILNA BLAZUN

Kranj, Cesta talcev 7 (Klanec)

Obiščite nas na Gorenjskem sejmu v Kranju v Savskem logu — Dobro boste postreženi. Vedno sveži odojki in druge domače specialitete, pristna vina in druge pijače.

Za obisk se zahvaljuje in še nadalje priporoča
Grašč Franc

Mednarodni atletski miting v Kranju

Kvalitetna udeležba

Stadion Stanka Mlakarja v Kranju je bil v soboto prizorišče že osemnajstega tradicionalnega mednarodnega atletskega mitinga. Pod pokroviteljstvom tovarne obutve Planika je nastopilo nad 120 atletov vseh vodilnih atletske kolektive Jugoslavije ter tekmovalci Avstrije, Italije in ZRN.

Na dokaj kvalitetni zasedbi so atleti dosegli kar štiri nove rekorde atletskega stadiona v Kranju. Že v prvi disciplini v metu kladiva je Dinamov atlet Srečko Stiglič za 17 cm popravil dveletni rekord v metu kladiva. Druga je porušila v skoku v daljavo članica reškega Kvarnerja Jadranka Antunović. Visoki tekači na srednje proge, ki je tudi favorit na letošnjem evropskem prvenstvu v Helsinkih, Italijan Francesco Arese je v teku na 800 m prepričljivo premagal Sarajevčana Koprivico in domačina Kavčiča in z rezultatom 1,49,1 postavil letošnjo tretjo znamenito Jugoslovanski rekord v metu diska Ljubljčan Zdravko Pečar pa je z metom 54,05 četrti rekord osmega mednarodnega atletskega mitinga v Kranju. V skoku v višino pa je tokrat presenetil Beograjec Miroslav Banjac, ki je z 206 cm premagal oba favorizirana tekmovalca Celjana Branka Vivoda in domačina Dušana Prezlja.

REZULTATI: moški: 200 m: 1. Sušan (Kvarner) 21,8, 2. Weschitz (KCL-Celovec) 22,2, 3. Ubori (Spartak) 22,8; 800 m — 1. Arese (Torino) 1,49,1, 2. Koprivica (Sarajevo) 1,49,5, 3. Kavčič (Triglav) 1,50,7; 1500 m — 1. Vukovčanović (Radnički-Kragujevac) 3,56,6, 2. Andjelov (21. maj — Beograd) 3,56,8, 3. Millonig (KCL) 3,59,0; 5000 m — 1. Kovačević

(Partizan) 14,25,2, 2. Žuntar (TVD Zalec) 14,26,2, 3. Maksimović (21. maj) 14,32,4; 4 × 100 m — Kvarner (Perković I, Perković II, Malbaša, Sušan) 42,0, 2. Gradec 43,8; 110 m ovire — 1. König (Gradec) 15,0, 2. Kašivnik (Triglav) 16,6, 3. Budimir (Železničar-Karlovac) 16,6; daljina — 1. Milek 736, 2. Udovč (oba Triglav) 702, 3. Koprivnikar (KCL) 691; višina — 1. Banjac (21. maj) 206, 2. Vivod (Kladivar) 203, 3. D. Prezelj (Triglav) 200; kladivo — 1. Stiglič (Dinamo) 64,32, 2. Gromilović (Crv. zvezda) 61,86, 3. Handen (ZRN) 53,02; krogla — 1. Jocić (Crv. zvezda) 15,86, 2. Bezjak (Zagreb) 13,70, 3.

Satler (Triglav) 13,38; disk — 1. Pečar (Olimpija) 54,05, 2. Gredelj (Mladost) 53,81, 3. Frank (KCL) 44,48.

ZENSKE — 200 m: 1. Mrdja (Mladost) 22,5, 2. Leskovac (Kvarner) 26,0, 3. Anič (Mladost) 26,4; 800 m — 1. Uran (Kladivar) 2,15,6, 2. Rosenthal (ZRN) 2,17,2, 3. Pergar (Branik) 2,17,2; 4 × 100 m — 1. Kvarner (Seršan, Slapar, Antunović, Leskovac) 48,5, 2. Kladivar 49,8, 3. Rudar 54,8; daljina — 1. Antunović 601, 2. Leskovac 565, 3. Vorina (vse Kvarner) 545; disk — 1. Ronutti (Maribor) 41,70, 2. Kastelic (Kladivar) 40,71, 3. Minčević (Split) 39,73; kopje — 1. Huber (KCL) 43,12, 2. Zaggar 33,90, 3. Kurnik (obe Triglav) 32,92. **MLAJSE MLADINKE** — 60 m: 1. Brezar (Triglav) 8,5, 2. Potočar 8,6, 3. Očepek (obe Olimpija) 8,7.

-dh

Plavanje

Plavalki Triglava na evropsko mladinsko prvenstvo

Z mladinsko državno reprezentanco v plavanju, ki bo nastopila na evropskem mladinskem prvenstvu v Rotterdamu od 13. do 15. 8. na Nizozemskem, sta odpotovali tudi dve kranjski plavalki, še ne 15-letna Porenta Rebeka in Pajtnar Boni. Prva bo nastopila na 100 in 200 hrbtno, druga pa na 100 in 200 prsno.

Letošnje EMP je že tretje po vrsti (plava se vsake dve leti). Prvič je bilo l. 1967 in

poudariti je treba, da je Triglav sodeloval na vseh prvenstvih s svojimi plavalki. Največji uspeh je vsekakor dosegla Svarc Lidija l. 1967, ko je na 200 prsno zasedla odlično peto mesto v finalu. Tudi Mandelje Judita je bila zelo dobra, saj je dve leti kasneje na 100 prsno bila deveta v Evropi in za eno samo desetinko zgrešila finale.

Letošnji kranjski predstavnici imata manjše možnosti. Vnaprej skrbno planirane priprave za to prvenstvo so bile skoraj v celoti podrti, saj je bil trening zaradi prehladne vode v razpadajočem letnem kopališču skozi ves junij in julij bolj improvizacija kot načrtno delo.

SK

Košarka

Triglav že drugi prvi

Košarkarji Triglava so bili letos v okviru praznovanja občinskega praznika Kranja že drugi organizatorji kvalitetnega košarkarskega turnirja. Na letošnjem tekmovalstvu so poleg domačinov nastopili tudi košarkarji Kroja, Jesenice ter mladinska reprezentanca Slovenije. V dvodnevem tekmovalstvu smo kljub vročini lahko videli dokaj kvalitetno košarko. Triglavani so tako kot lani tudi letos osvojili prvo mesto in s tem pokal Kranja.

Rezultati predtekmovanja: Triglav : Jesenice 74:57 (48:48, 29:23); Kroj : SRS (mladinci) 63:60 (28:24).

Finale za prvo do drugo mesto — Triglav : Kroj 53:49 (31:24).

Triglav: Torkar 11, Lampret 4, Skubic 4, Mavrič 7, Rus 4, Poljšak 8, Slokan 6.

Kroj: Lagonder 9, Pokorn 9, Hartman 2, Balderman 11, Grahek 8, Demšar 10.

Za tretje do četrto mesto: Jesenice : SRS 44:41 (16:25).

Jesenice: Lazar 6, Franko 7, Jeršič 2, Pirih 5, Noč 2, Božič 10, Vauhnik 5, Bunderla 7.

SRS: Menčin 5, Rakovec 8, Usenik 6, Kračman 14, Habjan 4, Kovačević 4.

Vrstni red: 1. Triglav, 2. Kroj, 3. Jesenice, 4. SRS.

Vaterpolo

Vsaj še šest točk za Triglav

Kranjski vaterpolisti, ki letos tekmujejo v drugi zvezni ligi in se borijo za ponoven vstop v prvo zvezno ligo, so v ponedeljek odpotovali na naporno turnejo, kjer se bodo v drugem delu tekmovalja pomerili že jutri v Zadru z Jedinostvom ter 12. avgusta na Korčuli z domačim KPK. V preostalih dveh tekmah pa bodo 19. avgusta gostovali v No-

vem Sadu in 20. avgusta v Subotici.

Po mnenju trenerja Dičiča bi morali od te naporene turnee osvojiti še nadaljnjih šest točk, kar bi jim zadostovalo, da bi v svoji skupini zasedli prvo mesto. Če jim bo to tudi uspelo, se bodo za vstop v prvo zvezno ligo pomerili z zmagovalcem druge skupine Crveno zvezdo, 23. in 26. avgusta.

-dh

Tudi mladinci Triglava prvaki SRS

V Rovinju je bilo letošnje vaterpolsko prvenstvo mladincev za najvišji republiški naslov. Nastopile so le tri ekipe — domači Delfin, Triglav I in Triglav II. Iz neznanih vzrokov se prvenstva niso udeležile ekipe Kopra in Ljubljane. Prvo moštvo

Triglava je brez prave konkurence osvojilo prvo mesto.

Rezultati: Triglav I : Delfin 8:2, Delfin : Triglav II 7:3, Triglav I : Triglav II 10:2.

Vrstni red: 1. Triglav I, 2. Delfin, 3. Triglav II.

-dh

Prvenstvo SRS v Kranju

Letni bazen v Kranju bo od petka do nedelje prizorišče letošnjega obračuna najboljših slovenskih plavalcev. Lanskoletni zmagovalci Triglav bo za najvišji naslov nastopil brez odličnih plavalk Porentove ter Pajntarjeve, stopili na evropskem mla-

dinskem prvenstvu. Kljub ki bosta v tem času natemu pa lahko od Triglavov pričakujemo, da se bodo tudi letos potegovali za najvišji naslov.

Predtekmovanja bodo vsak dan ob 9. uri dopoldne, finale pa ob 17.30.

-dh

Kolesarstvo

Ribnikar drugi

Na tradicionalni kolesarski dirki »Skozi Hrvatsko Zagorje« je Kranjčan Ribnikar zasedel odlično drugo mesto. Med 47 kolesarji, ki so v

hudi vročini morali prevoziti 128 km dolgo progo, je bil Smolkovič (Kranj) deseti.

PLANINSKI DAN UCITELJEV TELESNE VZGOJE

Zveza pedagogov telesne kulture Slovenije obvešča svoje člane, da bo naš prvi planinski dan v petek 20. t. m. Posamezniki in skupine naj organizirajo svoje planinske ture tako, da se snidemo v petek opoldne pri Vodnikovih kočih na Velem polju, kjer bo skupno kosilo, ob 13. uri pa kratek posvet o vključevanju planinstva v naše šolsko vzgojno delo. Planinske ture je možno opraviti pred posvetom ali po njem. Posebnih vabil ne bomo pošiljali. — Za ZPTKS: Drago Ulaga, predsednik.

Domačin Polde Milek, ki je sicer specialist v skoku v višino, je bil v soboto na kranjskem stadionu zmagovalac v skoku v daljino. (-dh) — Foto: F. Perdan

1 vprašanje 3 odgovori

V nedeljo zjutraj se je vrnila v Kranj mladinska delovna brigada, ki so jo sestavljali srednješolci iz vse Gorenjske. Brigada dr. Franceta Prešerna je pomagala obnavljati porušeno Banjaluko, ki jo je pred tremi leti prizadel močan potres. Trije brigadirji so nam po vrnitvi obujali spomine na srečanje z Banjaluko.

● Miljana PRESTOR, dijakinja Gimnazije v Kranju: »V brigadi je bilo treba precej trdo delati. Vendar, to je še šlo. Več preglavic mi je delala huda vročina. Bila sem prvič v brigadi, in lahko rečem, da je bilo lepo. Če bom imela čas, bom še šla. Poseben čar brigadnega življenja je prijetno in tovariško vzdušje.«

● Boris MACAROL, komandant brigade: »V brigadi je bilo 26 gorenjskih srednješolk in srednješolcev. Ker smo bili številčno šibki, smo imeli v brigadi tudi Amerikanca iz Nevade, enega Danca in dve Danki. V Banjaluki smo bili štiri tedne, in sicer smo delali na regulaciji dveh hudournikov ter pomagali obnavljati staro trdnjavo, ki je med najlepšimi v državi. Brigada je odšla na pot precej nepripravljena. Zaradi tega je bilo tudi nekaj problemov. Mladinci še niso bili dovolj seznanjeni z brigadnim življenjem. Nekateri so pričakovali bolj počitniško življenje, ne pa delovno in tekmovalno vzdušje. Kljub temu je dosegla brigada lep uspeh, saj je bila dvakrat izredno in enkrat redno udarna, prejela pa je tudi pohvalo. Naslednje leto bo v Banjaluki spet akcija. Prav bi bilo, če bi se je Kranjčani udeležili, saj je Banjaluka pobrateno mesto. Vendar bo treba brigado bolje pripraviti.«

● Marjan ROZMAN, dijak Poklicne šole Iskra: »V brigadi sem bil prvič. Mislim, da je banjaluska delovna akcija humana poteza. Všeč mi je bilo. In to predvsem zaradi prijetnega zabavnega življenja. Tudi s športom smo se ukvarjali. Malo me je motila hrana, ker mi nismo navajeni njihove prehrane. In precej huda vročina je bila. V Vrbasu se nismo smeli kopati in smo se zato lahko ohladili le pod tuši. Naslednje leto bom šel spet v brigado.«

J. Košnjek

Včeraj smo na upravi Gorenjskega sejma izvedeli, da je 21. gorenjski sejem v Kranju do 9. avgusta že videlo 48.000 ljudi, kar je nekaj več kot lani. Sejemski promet pa znaša 4.500.000 novih dinarjev. (-jk) — Foto: F. Perdan

Sprehod po sejmu

Za letošnji gorenjski sejem v Kranju bi nekako veljalo, da je obiskovalcu prihranjenih precej korakov, a mu je potrebno več volje in vztrajnosti kot na obiskih sejmov prejšnjih let. Letos so ga postavili v Savskem logu blizu kranjskega kopališča na dokaj velikem prostoru. Vse, razen tekstila, je razstavljeno na skupnem prostoru, tudi zabavni park in gostinska podjetja z mizami in stoli za lačne in žejne obiskovalce. Zares, veliko volje in vztrajnosti je treba, kajti sonce neusmiljeno pripeka, debelo kamenje po poteh pa zahteva pazljiv in trden korak.

V prvi hali ob vstopu so verjetno za ženske najbolj zanimivi pletilni stroji iz inozemstva z različnimi vzorci pletenja. S carino vred velja okoli 4400 din. Moški si ogledujejo gasilsko opremo, garaže in paketu, vrata in okna. Ko pa pridejo do konca hale, do seks boutique iz Avstrije, si pač ne morejo kaj, da ne bi malce poškilili v odprte kataloge, na lepote z malo ali nič obleke. Pri opazovanju so kar se le da brezbržno posmehljivi, medtem ko večina žena ta kot hale odločno in hitro obhodi. Vsekakor novost, ki je ne bi mogli imenovati za prijetno, dobrodošlo ali osvežujočo, ni pa tudi neokusna ali spotikajoča. Vse je v določenih moralnih mejah.

V naslednji manjši hali razstavlja svoje blago veletrgovina Mercator iz Ljubljane. Nudijo gospodinjske stroje in

opremo za kuhinje, tekstil in tehnične predmete ter pijače, v večji hali pa razstavljajo vsa ostala podjetja: Murka, Slovenijales, Lesnina ter podjetja iz inozemstva in iz naše države.

V osnovni šoli Simona Jenka so razstavili tekstilno blago, konfekcijo in pohištvo. Konfekcija ni po zadnji modi in je verjetno zato tudi bolj poceni. Ljudje se največ ustavljajo pred prodajalno z blagom in ga kupujejo v večjih količinah. Naj omenimo le še zložitve stopnice za podstrešja, ki so dokaj pripravne in lepo izdelane.

Še to: bržkone so organizatorji pozabili, da bodo v Kranju na sejem prihajali tudi ljudje iz drugih krajev Gorenjske, ki Kranja ne poznajo in se v njem ne znajdejo najbolje. Dobro bi bilo, če bi vsaj na Jelenovem klancu postavili smerokaze, sicer bodo mnogi le negotovo sledili tistim z ovitki in zavoji, ki prihajajo s sejma in jih spraševali kje in kod.

In kaj o sejmu pravijo gostinci, prodajalci in obiskovalci?

Joži Grohar, natakarka hotela Letališče Brnik: »Iz Hrastnika sem doma, v Zagorju obiskujem gostinsko šolo, prakso pa opravljam v Kranju. Hodim v drugi letnik. Do februarja bom na Brnikih, potem pa se vrnem. Letos sem prvič na sejmu zaposlena kot natakarka. Vsak večer igra zabavni ansambel in obiskovalcev je proti večeru kar

precej. Tudi podnevi se ustavijo, posedijo nekaj časa, naročijo osvežilne pijače in nekaj pojedjo. Največ prodamo raznjičev, čevapčičev, sendvičev in odojkov. Zvečer pa razne aperitive. Mislim, da so obiskovalci s sejmom kar zadovoljni. Tudi sama sem si ga ogledala in mi je všeč.«

Aljaž Kolar, 16 let iz Strazišča, zaposlen kot honorarni prodajalec v podjetju Mercator: »Obiskujem srednjo tehnično šolo v Kranju in sem letos prvič na sejmu kot prodajalec. Pred sejmom sem poslal na podjetje Preskrba iz Trzica, na Mercator iz Ljubljane torej, prošnjo in sprejeli so me kot honorarnega prodajalca. Dobro bom zaslužil, saj delam 12 ur na dan in dobim 6 dinarjev na uro. Denar bom porabil za nakup knjig za šolo. Obiskovalci si ogledujejo največ gospodinjske stroje, peči itd. Za nekatere predmete je 5-odstotni popust in kar precej smo že prodali.«

Elvira Medja, zaposlena na železniški postaji na Jesenicah: »Že nekaj let sejma v Kranju nisem obiskala, letošnji mi je všeč. Le poti so slabe, drugače pa je dobro, da so razstavljeni predmeti, razen tekstila, na skupnem prostoru. Presenečena sem bila nad veliko izbiro pohištva, gospodinjskih predmetov in pozna se, da je naše tržišče vedno bolj in bolj kvalitetno založeno. Trdim, da prav nič ne zaostajamo za inozemstvom.«

D. Sedelj

Almira je tudi letos pripravila za svoje kupce

VELIKO RAZPRODAJO LETNIH PLETENIN

Obiščite industrijsko prodajalno Almire na Linhartovem trgu v Radovljici